

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ
ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 19. ФЕБРУАРА 2007. ГОДИНЕ**

Председник већа: Отварам заседање у наставку главног претреса у кривичном предмету К.П. бр.5/03 у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјалног тужиоца КТ.С. бр. 2/03 од 21. августа 2003. године.

Констатује се да је веће у истом саставу.

Констатује се да су на наставак главног претреса приступили:

заменик Специјалног тужиоца Јован Пријић, пуномоћник породице оштећеног Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ђинђића адвокат Рајко Даниловић, адвокат Срђа Поповић и адвокат Нино Дошен Мајкић, окривљени Милорад Улемек са браниоцем адвокатом Марком Миливојевићем, окривљени Звездан Јовановић са браниоцем адвокатом Ненадом Вукасовићем, окривљени Александар Симовић са браниоцем адвокатом Миодрагом Рашићем, за кога се констатује да је изабрани бранилац Александра Симовића, као и бранилац окривљеног Милоша Симовића постављен решењем председника суда као бранилац по службеној дужности.

Само ми реците колега да знамо за убудуће да ли колега Чабрило има ваше генерално пуномоћје да вас мења у односу на Милоша Симовића?

Адв. Миодраг Рашић: Јесте. У праву сте председнице већа. Имаће, наравно приложићемо вам у спис генерално заменичко пуномоћје. Хвала вам.

Председник већа: Бранилац окривљеног Владимира Милисављевића адвокат Александар Поповић и у овом случају председник суда је донео решење да Драгољуб Ђорђевић буде бранилац по службеној дужности окривљеног Милисављевића с обзиром да је било отказано пуномоћје.

Бранилац окривљеног Нинослава Константиновића адвокат Оливера Ђорђевић, за коју се јавља адвокат Никола Думнић по заменичком пуномоћју, бранилац окривљеног Сретка Калинића адвокат Жељко Грбовић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Ђорђевића, бранилац окривљеног Милана Јуришића званог «Јуре» адвокат Никола Думнић по заменичком пуномоћју адвоката Александра Зарића, окривљени Душан Крсмановић са браниоцем адвокатом Марком Вукшом, окривљени Саша Пејаковић са браниоцем адвокатом Крстом Боботом, окривљени Бранислав Безаревић са браниоцем адвокатом Жељком Грбовићем и окривљени Жељко Тојага са браниоцем адвокатом Крстом Боботом.

Пре почетка претреса обавестићу вас да сам на захтев Окружног јавног тужиоца послала транскрипте са главног претреса приликом саслушања сведока сарадника Дејана Миленковића, а по кривичној пријави тадашњег браниоца Дејана Миленковића адвоката Биљане Кајганић коју је поднела против овог председника већа због кривичног дела кршења закона од стране судије. Ја заиста немам разлога да не поступим по захтеву Окружног тужиоца и не пошаљем те транскрипте. Мада сматрам лично да је то Окружни тужилац могао да тражи од Специјалног тужиоца, који је део Окружног јавног тужилаштва у Београду и који није имао никакве примедбе што се тиче ауторизације тог транскрипта у односу на видео запис и оног што је речено на главном претресу. Ја сам јако задовољна што је Окружно тужилаштво у Београду ажурно и што је поступало врло хитно у овом случају, по тој кривичној пријави и показало наравно да нико није недодирљив и да ће брзо поступати што је иначе и обавеза Окружног тужиоца у Београду, па нека почне са овим председником већа. Мислим да ће то бити најбољи доказ да смо сви пред законом једнаки, и да нема додирљивих

Да ли има неко нешто да примети и да сматра можда да треба да прекинем претрес и сачекамо да се одлучи о тој кривичној пријави?

Констатујем да нема никаквих предлога и да се нико не јавља за реч.

Претрес настављамо доказним поступком.

Што се тиче ове пријаве није никаква намера да критикујем, заиста се радујем свему томе што Окружни тужилац тако брзо поступа, али морам да обавестим присутне значи и учеснике поступка да је овај председник већа био узнемирен и разним слањем ММС порука на мој службени број телефона. Ја за сада не могу да кажем заиста нити сумњам у било кога да је то чинио. Сачекаћемо извештаје органа који се

тиме баве, али бих молила све који макар можда и посредно имају утицаја да пусте суд да до краја оконча овај поступак, а мислим да је то у интересу и свих учесника у кривичном поступку, посматрача, навијача и свих осталих. Ето толико од мене.

Констатујем да су на данашњи главни претрес приступили сведоци Јелисавчић Милан, Кораћ Предраг, Миомановић Владимир, Јовановић Милан, Малобабић Милан и Јанаћковић Игор.

Констатујем да су сведоци који су планирани за данашњи главни претрес приступили.

Најпре ћу вам прочитати извештај Агенције за контролу летења Србије и Црне Горе од 16. фебруара 2007. године под ознаком 00260/2.

У складу са захтевом из дописа за достављање извештаја о извршеном лету хеликоптерске ескадриле МУП-а Србије, обавештавамо вас да Агенција за контролу летења Србије и Црне Горе располаже подацима из плана лета везаних за прелет хеликоптера на релацији Београд – Кула, дана 11.3.2003. године. Лет је планиран у циљу десантирања падобранаца у реону Куле под редним бројем одобрења 6605 на висини од 100 метара. Тип хеликоптера «Бел 212» регистарске ознаке ЈУХЦ са предвиђеним временом полетања 10,00 часова, 11,00 часова по локалном времену и укупним трајањем од 5 часова. С обзиром да је законска обавеза чувања образаца за праћење лета три месеца, а аудио и видео запис од 30 дана, не располажемо подацима да је поменути лет и извршен, као ни имена чланова посаде и евентуалним путницима. Достављено у прилогу фотокопија плана лета што се тиче времена које је испланирано.

Од МУП-а Србије хеликоптерске јединице Министарство унутрашњих послова Републике Србије, дирекција полиције, хеликоптерска јединица 03/17 број 144/07 од 12.2.2007. године, Београд, Кнеза Милоша 103, стоји поступајући по захтеву суда за уручење позива припаднику хеликоптерске јединице пилоту Милану Јовановићу, уручен је позив. По захтеву суда да се достави извештај о лету службене летелице хеликоптера МУП-а Републике Србије дана 11.3.2003. године од центра ЈСО у Кули до Београда извештавамо вас да су тог дана 11.3.2003. године за потребе ЈСО-а обављени следећи летови хеликоптером регистарске ознаке ЈУХЦ и то први из Београда у 12,25 часова за Кулу и долазак у реон Куле и рад са падобранцима до 14,00 часова. Затим полетање у 14,20 часова и рад у реону Куле до 14,55 часова. Трећи лет са полетањем у 15,20 часова за рад у реону Куле и повратак у Београд са слетањем у 16,10 часова. Наведене летове обавила

је посада у саставу пилоти Милан Јовановић, Златомир Кузмановић и авио механичар Игор Јанаћковић. Вођа посаде инструктор био је Златомир Кузмановић, Милан Јовановић је био на обуци за првог пилота на типу хеликоптера АБ 212 који су се летови и обавили.

То је та писмена преписка или поднесци које смо добили.

Да ли има неко нешто да примети у односу на читање ових писмених доказа?

Констатујем да нико нема ништа да примети.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Усваја се предлог браниоца оптуженог Милорада Улемека па се одређује саслушање у својству сведока Милана Јовановића пилота хеликоптерске јединице и Јанаћковић Игора механичара који је тада био у тој ескадрили.

Поред тога, веће је донело по предлогу одбране

РЕШЕЊЕ

Да се у својству сведока, а на предлог браниоца опт. Безаревић Бранислава саслуша Малобабић Милан радник БИА из Београда.

По предлогу браниоца опт. Безаревић Бранислава, веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у својству сведока саслуша Јелисавчић Милан из Бајине Баште.

По предлогу браниоца опт. Звездана Јовановића, веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у својству сведока саслуша Миомановић Владимир и Кораћ Предраг.

Нека уђу позвани сведоци да констатујемо да су ту.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одржи.

Главни претрес је у наставку јаван.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

У односу на предлоге који су дати за допуну доказног поступка, веће је усвојило предлог браниоца оптуженог Улемека па смо затражили од МУП-а Србије и од Савезне управе за контролу летења извештај поводом лета оног хеликоптера на релацији Кула – Београд, Кула – Београд за коју је рекао бранилац опт. Улемека да се са тим хеликоптером вратио у Београд.

У судницу нека приступи сведок Јелисавчић Милан.

Остали ће бити позвани након саслушања сведока Јелисавчић Милана.

Имате ли личну карту код вас можда?

Сведок Јелисавчић Милан: Да.

Председник већа: Можете ли ми је дати?

Ваше име и презиме?

Сведок Јелисавчић Милан: Јелисавчић Милан.

Председник већа: Име оца?

Сведок Јелисавчић Милан: Миленко.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Јелисавчић Милан: 53 године.

Председник већа: Адреса вашег стана?

Сведок Јелисавчић Милан: Луг 10/1, Бајина Башта.

Председник већа: Идентитет сведока утврђен на основу личне карте регистарски број 58466 издата 1.7.2003. године од МУП-а Србије. Матични број 2403953791018.

Ви сте као сведок пред судом дужни да говорите истину. Претпостављам да знате да је овде у току кривични поступак против опт. Милорада Улемека и других лица, Бранислава Безаревића, па сам дужна да вам дам поуке и упозорења као сведоку. Као сведок дужни сте да говорите истину и не смете ништа прећутати. Давање лажног исказа представља кривично дело. А нисте дужни да одговарате на питања суда и других учесника у кривичном поступку којима би вероватно изложили себе или себи блиска лица кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. И дужни сте да суду пријавите сваку евентуалну промену адресе или пребивалишта. Јесте ли разумели ову поуку и упозорење које сам вам дала?

Сведок Јелисавчић Милан: Јесам.

Председник већа: Поред тога, ви сте дужни пред судом да положите заклетву. Ја ћу прочитати текст заклетве, па уколико сте сагласни са тим текстом ви реците «да», а уколико сматрате да постоје разлози због чега не желите да положите заклетву ви ћете рећи због чега то не желите да учините.

Текст заклетве гласи: «Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Јелисавчић Милан: Да.

Председник већа: Кажите ми да ли ви познајете оптуженог Бранислава Безаревића, да ли сте са њим у сродству или са било којим од оптужених у овом поступку да ли сте у сродству и ако јесте у каквом, од када познајете Бранислава Безаревића, колико дуго и да нам кажете нешто о том његовом кретању у фебруару месецу 2003. године, када сте га видели, где, којом приликом и ко је ту још све био присутан? Јесте ли ме разумели?

Сведок Јелисавчић Милан: Разумео.

Председник већа: Онда можете у слободном излагању да наставите.

Сведок Јелисавчић Милан: Безаревића лично познајем. Остале не познајем. Са Безаревићем нисам у никаквом сродству. Почетком 2002. године упознао сам Безаревића у Бајиној Башти. Након неког времена извесног кратког времена упознао сам да он се забавља са мојом млађом ћерком Љубинком. Ми је зовемо Љуба. Упознат сам са тим да они се забављају тако Безаревић је долазио у Бајину Башту. Она је долазила у Београд. И тако време је пролазило. Негде фебруара месеца 2003. године, мени супруга каже па је ли ти знаш да ћерка хоће да се уда. Ја кажем, а па шта.

Председник већа: У фебруару?

Сведок Јелисавчић Милан: Почетком фебруара 2003. године. Ја кажем па шта. Ја се зезам реко, па и ти си се удала, па Боже мој. И ништа. Ја тако ћутим, пошто моја млађа ћерка ради код мене, ја имам приватну фирму и ради код мене, пошто ја имам ауто школу, па тако доста има пролазника, кандидата и тако да једног тренутка смо овако остали сами и ја кажем па добро Љубо, ти не кажеш да хоћеш да се удаш. Она каже, аха, ха. Па добро тата каже ми смо решили да се веримо. Па добро. После 2 – 3 дана, ништа, решили да се вере, ништа не говоре како, када, шта. Моја супруга мени каже па они хоће изгледа веридбу 20. фебруара. Па, добро. Јер та веридба односно код нас се то каже прошевина, то је оно само ужа фамилија, родбина, кући и шта ја знам. Ја кажем њој, па добро сине, знаш шта би било добро, да ја хоћу да упознам Браниславове родитеље, стварно их не знам. Хоћу да упознам те људе да видим ко ће ми бити пријатељ. Па каже добро, ја ћу са њим то видети, договорићемо се ми и тако. Након можда 5 – 6 дана, сада није битно, она каже знаш шта ја и Бранислав смо причали, доћи ће његов отац и мајка и веридба ће бити 20. фебруара. Добро. Пошто ја имам распоред за нека полагања тамо овако у канцеларији стоји један календар и сада треба да правим неки распоред и погледам ја аха, па 20. фебруар четвртак сине. Па каже шта. Па добро али ја знам да се код нас то прави недељом, суботом и тако даље. Е јеси и ти сада суботом, недељом. Па добро. Ја онако прећутим, пошто сада ови млађи знате шта не дају баш много причати. И дођем ја кући и она долази и ти каже ако хоћеш тата да знаш ово је годишњица нашег забављања. Тај 20.-ти. Па добро. Пошто ја имам оца 83 године у селу Заовама на Тари, горе је сам идемо често горе да га обилазимо, и долазим ја код њега и кажем деда,

хоће унука да ти се уда. А он каже па фала Богу. Реко, деда веридба је 20.-ог у четвртак. Па добро каже тешто дјецо, каже четвртком се све почиње. Ја онако, ја сам био против тог четвртка, јер петак нам спада неко полагање и тако даље. И он каже видиш деца су паметнија од тебе. Ја кажем па добро. И ја се враћам са супругом и кажем види ти деду, реко он још подржава то. И ништа вратимо се ми у Башту. Тако 20.-ти сећам се изашао сам изјутра негде па пола осам, то је у кући, дневна соба, изашао сам да истерам кола из гараже јер сам наручио неко прасе које треба тамо један пекар да испече то за тај ручак. Пред кућицу дошао је ауто. Из аута излази Бранко, мали Мићић и још један Рајко, његови другари. Излазе и мене зезају ево довели смо ти зета. Ја онако е па шта. Ајте момци у кућу само ја да одем ту на једну кривину само иза, ту има пекара код комшије када ће бити готово то прасе за ручак и тако даље. Они су ушли у кућу. Ја сам у међувремену вратио се. Он и Љуба, односно Љубинка та моја ћерка, идемо ми у град нешто да завршимо и враћамо се ту. Док Бранислав каже знаш шта ја морам да идем пред родитеље на улазу у Башту јер не знам, да проведем их кући да дођу ту. Ја кажем добро, само немојте заборавити још и стари кажу да је веридба пре подне. Каже добро, добро, ништа се ти не секирај. Нема ту никаквих проблема. Онда у међувремену долази мој отац из села, долазе ту неке Љубине и Анине, моје старије ћерке, долазе другарице. Онда ту долази до неког мало зезања, лево, десно. Негде око рецимо пола 11, 11 сати, долази Бранко и његов отац и мајка. Он је отишао испред њих да их допрати до куће. Излазе, ови вичу ајде излази, стигли ти пријатељи, знаш, ово, оно. Ја излазим доле испред куће, поздравим се ту, изволите. И тако је почела та нека прича онако јер ја људе први пут видим, док смо се упознали, како су, шта су, како су путовали, ово, оно. Све је то било у реду пошто његови отац и мајка мало су овако затворени људи, онда сада да ја нешто ту сада почињем да причам, онда и ја сам се мало како, шта, док мој отац дедер децо да се то обави пре 12 сати и шта ја знам, те неке другарице тамо долазе овако, зезају се и онда сећам се добро неко цвеће, онда прстен. Никаква церемонија нека посебно није била. Њихови другари, ја и моја породица цела, ту имам шурака поред одмах и они су били ту. И тако Бога ми то је трајало негде до испред ручка, та мало церемонија. Негде око 2 сата је био ручак. Е после ручка мало је била опуштенија атмосфера почеле су ту неки дискови да се мало игранке, мало ово, оно, млади, млада деца. И негде рецимо ајде било се прилично смрачило, помрачило како ми то кажемо, Браниславови родитељи кажу знате шта, ми би да идемо јер треба прећи, треба доћи у Пријепоље. Мислим ајде останите још мало, ово, оно, лево, десно. Ништа, они су, Бранимир је опет изашао са њима, отишли су да их проведу кроз град и да их упуте према Прибоју. Вратио се. Е тада је тек била оно баш опуштена атмосфера. Ту је било игранке, певанке. Онако дечурлија.

Председник већа: И до када је то трајало све?

Сведок Јелисавчић Милан: Молим?

Председник већа: До када је то трајало све?

Сведок Јелисавчић Милан: Све је то негде трајало до можда једно 11 сати, па и рецимо пола 12. Ја не знам када је мали Мићко, ми га зовемо Мићко...

Председник већа: А ко је тај Мићко?

Сведок Јелисавчић Милан: Молим?

Председник већа: Ко је мали Мићко?

Сведок Јелисавчић Милан: Мићко то је другар који је дошао са њим. Из Београда су дошли. Мићко и Рајко. Иначе они су из Бајине Баште. А студирају у Београду. Они се добро знају. И он је...

Председник већа: Знате ли презимена тих људи?

Сведок Јелисавчић Милан: Молим?

Председник већа: Знате ли презимена тих људи?

Сведок Јелисавчић Милан: Да. Луковић Рајко и Мићић Радивоје. Пошто је било опуштено, тај Мићко каже нема проблема ја ћу да возим, знаш јер ми идемо вечерас. Ја кажем добро децо, полако, ово, оно. Право да вам кажем и ја сам био мало цврцно, а приметио сам да је и Луковић и Безаревић да су били охо, хо. Мислим не оно сада да процењујем, али били су лепо попили. Децо, полако. Негде можда у 11, пола 12, они су отишли за Београд.

Председник већа: Увече?

Сведок Јелисавчић Милан: У ноћ. Значи 20.-ог у ноћ.

Председник већа: У ноћ?

Сведок Јелисавчић Милан: У ноћ. Значи у пола ноћи што ми кажемо. Отишли су. И на тој веридби било је знате шта, пошто сам ја старију ћерку правио свадбу крајем 2001. године, знате шта, код нас

направити свадбу мало треба, ја имам огромну родбину, фамилију, има 500 – 600 људи, треба за то мало пара. Сада мени је прво пролазило кроз главу, како сада ту свадба. А они хоће свадбу наводно и остало је да се ми договоримо када. Па сам ја предложио да то буде рецимо 1. мај, тамо негде ипак јер то време за те свадбе и шта ја знам, мада код нас кажу стара пословица каже пролетна млада и јесење штене каже нису ни за шта. И то је било. И на крају завршило се како се завршило.

Председник већа: Кажите ви мени пре те веридбе, колико пута сте видели Безаревић Бранислава?

Сведок Јелисавчић Милан: Безаревића сам рецимо знам, видео сам га тај први пут када сам га видео, то је датум рођења мог унука Алексе од старије ћерке. То је било 2.2.2002. године.

Председник већа: 2000 и?

Сведок Јелисавчић Милан: 2002. године. 2.2.2002. године. Затим, видео сам га на крштењу мог унука. И видео сам га на рођендану мог унука.

Председник већа: Реците ми да ли сте знали чиме се бави Безаревић Бранислав и да ли сте то сазнали од њега где ради, на којим пословима ради или сте то сазнали посредно од своје ћерке?

Сведок Јелисавчић Милан: Па да вам кажем ја волим да се дружим са млађим људима и дружио сам се оно колико сам имао времена. Када је долазио тамо он је углавном рекли су да је полицајац. Знате шта, код нас рецимо када неко дође из Београда или када неко дође увек се то неко патријархално васпитање, нешто поштовали су се старији, на пример они су хтели оно када је било, знаш доћи ће Бранко па ћемо ми. Ја кажем знате шта, ја хоћу да видим његове родитеље. Ми то баш тако не пропуштамо тако да знао сам да је полицајац. И ништа нешто нарочито о њему нисам знао. Па шта, полицајац.

Председник већа: А колико пута је често долазио у Бајину Башту у време док се забављао са вашом ћерком?

Сведок Јелисавчић Милан: Па рецимо рекао сам стриктно знам датуме када је долазио. Значи за рођење мог унука, за крштење мог унука, за рођендан мог унука. И долазио је рецимо, некада је долазио ја га нисам уопште видео. Само Љуба каже био Бранко. Некада смо се срели, некада нисмо.

Председник већа: Не питам вас ја по датумима. Него вас питам да ли знате периодично када је долазио и да ли сте били увек обавештени о томе да је он долазио?

Сведок Јелисавчић Милан: Па, не у смислу неког обавештења да сам обавештен, него Љуба каже, био Бранко, долазио Бранко, или је свратио, иде за Пријеполје, иде код родитеља јер он када иде за Пријеполје пролази кроз Ужице или преко Дебелог Брда за Бајину Башту. Навратио Бранко, не знам или свраћао одозго или навраћао.

Председник већа: Када иде за Пријеполје може да иде и преко Ужица па на Златибор, да не иде у Бајину Башту, наопако. Мало је тежи пут тај преко Бајине Баште. Него реците ми тада када је дошао са тим друговима и када сте сазнали да ће доћи његови родитељи, осим што сте се упознали са њима, да ли сте чули кога још Бранко има од фамилије, родбине, породице и са ким живи и како живи, да ли је било те неке приче, како су они њега послали у Београд и тако? Да нешто више сазнате о Бранку и о породици?

Сведок Јелисавчић Милан: Па, знате шта, ја сам оно што сам причао са њим, знао сам да има једну сестру у Крагујевцу, знао сам да има оца и мајку, да има стричеве, да му је отац мислим радио негде у СУП-у, мајка је радила у некој фабрици, тако нешто сам знао пре из тих разговора са њим. Да он живи у Београду, да је у полицији. Ништа мислим увек су то биле неке приче оно како си, ће си и такве ствари.

Председник већа: Рекли сте да сте га видели 2.2.2002. године први пут је ли тако?

Сведок Јелисавчић Милан: Да.

Председник већа: Реците ми да ли знате где га је ваша ћерка Љубинка упознала?

Сведок Јелисавчић Милан: Па из неких прича које ја само знам, моја старија ћерка је студирала шумарство у Београду. И како сам ја то чуо они су причали тада Бранко. И да је она имала цимерку или је цимерка или је нека његова рођака, шта, њена цимерка су биле заједно, негде су становале па је Бранко ту долазио. Али то је са старијом ћерком. Међутим, моја старија ћерка се удала. А са млађом ћерком се упознао вероватно, ја сада никада нисам рекао, е знаш шта када сте се ви упознали, упознали су се долазећи у Бајину Башту или моја ћерка је долазила код ове старије ћерке у Београд, па су се тада упознали. То знам. А 2.2. када ми се родио унук, да ли су се они мени је Љуба рекла, е

чула сам се са Бранком, долази и он пошто смо ја и зет у Ужицу једно добрих 4 – 5 сати стајали испред врата, испред породилишта и када смо изашли ми смо њега нашли тамо испред. И кренули смо за Бајину Башту сви онако и могу вам рећи баш добро се понапили.

Председник већа: Да ли вам је неко некада причао да он ради или је радио у обезбеђењу високих српских функционера? Да ли вам је познато где је радио за време владавине Слободана Милошевића или СПС-а? Да ли сте нешто о томе чули и ако сте чули од кога?

Сведок Јелисавчић Милан: Па, лично нисам нешто стриктно чуо, али сам чуо наводно. Знате шта, да је он био, да је чувао некога из СПС-а, али нисам био сигуран кога. Тада да је он наводно то био, јер право да вам кажем ја тада у то време чувати некога или...

Председник већа: Нисте чули да је радио у обезбеђењу можда тадашњег председника Милана Милутиновића?

Сведок Јелисавчић Милан: Да ли за Милутиновића или је од њих некога је радио. Право да вам кажем да ли је Милутиновић или неки ко је још отишао тамо у Хаг. Немам појма. Нешто је било око тога, а стриктно да се изјасним, не бих знао рећи.

Председник већа: После те веридбе је ли вам познато да ли се ваша ћерка Љубинка видела са Браниславом Безаревићем пре 12. марта 2003. године?

Сведок Јелисавчић Милан: Знате шта, ја децидно да кажем видела се тада и тада, али највероватније да се видела. Ја нисам сигуран мислим када је...

Председник већа: Је ли вам познато да ли је он долазио поново у Бајину Башту и да ли је она можда долазила за Београд?

Сведок Јелисавчић Милан: Ја знам да је долазила за Београд. Сада у ком периоду, да ли је то било после, а највероватније, или је он тамо или она овамо. Рецимо ја само да вам кажем ово, да не бих то пропустио, рецимо ја када се десило то што се десило, ја рецимо нисам то знао. Ја сам видео да је нешто мук у кући, моја супруга, нешто се дешава, али оно како ја сам више негде, нисам кући малтене никада, оно само пред спавање, пошто има приватну ауто школу, имам инструкторе и тако даље, у канцеларији преко телевизије чини ми се, на којој је било, «Б-92» или «Пинк», ја сам се шокирао када сам видео његову слику. Е, то је био оно шок. Било је ту нешто и приче оно шта ја знам из почетка,

али нисам се ништа док нисам видео слику. Питао сам Љубо, контактираш ли са Бранком, каже не јавља се.

Председник већа: Кажите ми да ли вам је познато пошто сте прочитали и видели његову слику тада након извршеног атентата, да ли сте можда контактирали са његовим родитељима или да ли знате да ли је ваша ћерка остварила контакт са њима?

Сведок Јелисавчић Милан: Па, након извесног времена пошто је то стварно био шок за нас и за њих, једноставно сви смо се што каже наш народ стари тамо укочањили. Контактирао сам његовог оца пошто сам преко његове сестре коју нисам познавао добили смо број његовог оца у Пријепољу. И ја сам се чуо са њим. Човек једноставно је 3 минута са мном причао, спустио слушалицу и више ало, ало и то је изгубио и после он једноставно није могао да поднесе тај разговор.

Председник већа: Можете ли можда да ми кажете за ово време док је Безаревић у притвору, да ли је ваша ћерка Љубинка било када дошла и тражила посету код Безаревића или на било који други начин контактирала са њим?

Сведок Јелисавчић Милан: Па, ја рецимо знам да је она писала преко како то иде преко, углавном неким дописом је то било. Знам то сигурно. Знам пошто тај Мићко што га ми зовемо Мићић, она је често после одлазила, идем код Мићка у Београд пошто је она била у једном шоку тако рећи. Знаш, идем код Мићка мало да се опустим и ово, оно. Знате шта, ја не могу сада да тврдим да ли је била, није била. Мислим да ли је тражила посету је ли мислите на то?

Председник већа: Мислим да ли знате уопште да ли је контактирала јер има право, да ли је било какав контакт остварила с обзиром на то, њихову веридбу?

Сведок Јелисавчић Милан: Ја мислим преко те поште јесте сигурно. То је оно што знам, а ја увек, од тада никада у животу новине нисам читао. Од тада сам почео да читам новине и данас дан не могу да их избацам из руку.

Председник већа: Добро. То могу да прихватим да не читате новине. Али имате телевизију, гледате ли шта на телевизији?

Сведок Јелисавчић Милан: Много слабо. Зато ја имам ауто школу и ту се ради од изјутра до увече, али ја дођем у 9 – 10 сати. Много

мало гледам телевизију. А још и како ми је дошао унук па ми никако не да где год ја окренем тамо три телевизора и где год окренем он...

Председник већа: Можете ли да наведете имена тих људи који су били присутни тог дана на ручку код вас поред Бранка Безаревића и његових родитеља?

Сведок Јелисавчић Милан: Могу да дам.

Председник већа: Имена и презимена оних које знате?

Сведок Јелисавчић Милан: Има рецимо мој ево мој отац 83 године Јелисавчић Миленко. Затим, другарица ова Јелена се зове, та сада ћу вам, зове се Јелена, како се презива, сада мислим да ће ми пасти на памет, затим Алма, Љубина другарица, затим ми их називамо све овим надимцима, не бих знао баш тачна имена, затим био је мој рођак Јелисавчић Слободан, његова супруга, затим моја рођака Јовић Мица и њен супруг, ево то је било оно, његови родитељи. Онда ту пошто је ту било мало дечурлије, има клинаца ту па су мало бацали петарде. Један комшија шта је то, ево као веридба, знаш, ово, оно. Па онда ајде попи ракијицу, ево и он је ту свратио.

Председник већа: Кажете дошли су аутомобилом до ваше куће Бранко и његови другови?

Сведок Јелисавчић Милан: Да.

Председник већа: Сећате ли се која је то врста возила било и ко је возио?

Сведок Јелисавчић Милан: Ја мислим да је то био Мићков ауто, а мислим да је био неки «Голф 2». Мислим да је био «Голф 2», тегет плаве боје, колико се сећам.

Председник већа: Извињавам се што вас ово сада питам, али да ли је ваша ћерка у међувремену променила брачни статус, тај статус уопште је ли се удала?

Сведок Јелисавчић Милан: Није се удала. Да вам право кажем ја стварно не знам шта да кажем детету. Мислим шта рећи. Шта рећи. Она нека одлучи. То је њено. Свако себи кроји судбину.

Председник већа: Добро. Ја више немам питања за овог сведока. Да ли неко од чланова већа има питања?

Констатујем да чланови већа немају питања.

Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања?

Констатујем да нема питања.

Пуномоћници оштећених немају питања.

Да ли неко од одбране има питања за овог сведока?

Констатујем да одбрана нема питања.

Да ли неко од оптужених има питања за сведока?

Констатујем да нема питања за сведока Јелисавчића.

Завршено је саслушање сведока Милана Јелисавчића.

Отпушта се сведок.

Да ли ви тражите трошкове доласка на данашњи главни претрес, надокнаду тих трошкова?

Сведок Јелисавчић Милан: Не.

Председник већа: Не. Добро. Хвала вам. Ево вам лична карта. Можете да идете.

Да ли неко има нешто да примети у односу на исказ сведока Јелисавчића?

Констатујем да заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају ништа да примете у односу на исказ овог сведока.

Да ли неко од бранилаца има нешто да примети?

Констатујем да се нико не јавља за реч.

Да ли неко од оптужених има нешто да примети у односу на исказ сведока Милана Јелисавчића?

Констатујем да нема примедби.

Молим вас да се позове сведок Милан Малобабић.

За сведока Милана Малобабића прочитаћу одлуку директора Безбедносно информативне агенције. На основу члана 23 Закона о безбедносно информативној агенцији «Сл. гласник Републике Србије», број 42/02 доносим одлуку, Милан Малобабић припадник Безбедносно информативне агенције ослобађа се обавезе чувања државне и службене тајне ради саслушања у својству сведока у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, због кривичног дела удруживања ради непријатељске делатности и других, а по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Београду – Специјалног тужилаштва КТС.бр.2/03 од 21.8.2003. године. Директор Раде Булатовић. Са њом је упознат и Малобабић Милан. Постоји потпис Малобабића.

Малобабићу, ви сте позвани као сведок у кривичном поступку против опт. Улемека и других, а на предлог одбране опт. Бранислава Безаревића који је обухваћен овом оптужницом. Наиме, одбрана тврди да сте ви у то време били непосредни руководилац Бранка Безаревића па је потребно пред судом да нам након што ћу узети личне податке и упозорити вас на та питања. Ви сте Милан Малобабић име вашег оца?

Сведок Милан Малобабић: Душан.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Милан Малобабић: 31.

Председник већа: Мало гласније само.

Сведок Милан Малобабић: 31 годину.

Председник већа: Запослени сте у Безбедносно информативној агенцији. На којим пословима радите?

Сведок Милан Малобабић: Сада сам...

Председник већа: Мало гласније, ја ништа не чујем.

Сведок Милан Малобабић: Тренутно сам на пословима руководиоца одељења за изградњу и одржавање објеката.

Председник већа: Адреса вашег стана?

Сведок Милан Малобабић: Аце Јоксимовића број 60, Жарково.

Председник већа: Рекла сам да је суд донео решење да вас саслуша као сведока у поступку и по предлогу одбране опт. Бранислава Безаревића. Најпре ћу вас упозорити да сте као сведок дужни да говорите истину и да не смете ништа прећутати. Да је давање лажног исказа кривично дело те да нисте дужни да дајете одговоре на питања којима би вероватно изложили себе или себи блиска лица кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. И дужни сте да суду пријавите сваку евентуалну промену адресе пребивалишта. Јесте ли разумели ова упозорења?

Сведок Милан Малобабић: Јесам.

Председник већа: Поред тога позваћу вас да пред судом положите заклетву. Уколико сте сагласни са текстом заклетве ви реците «да», уколико постоје разлози због чега не желите да положите заклетву ви ћете рећи који су то разлози.

Текст заклетве гласи: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Јесте ли сагласни са текстом заклетве?

Сведок Милан Малобабић: Да.

Председник већа: Добро. Да ли сте у сродству са оптуженим Безаревићем или са било којим лицем које је оптужено у овом кривичном поступку?

Сведок Милан Малобабић: Нисам.

Председник већа: Добро. Рекла сам вам малопре да вас је предложила одбрана на околности да сте као непосредни руководилац оптуженог Безаревића током марта месеца 2003. године и фебруара месеца, били упознати тачно на којим пословима је он радио, фактички радио. Значи можете нам рећи уколико је постојало неко друго решење о његовом распореду, нас занима његова фактичка распоређеност на радно место, посебно у дане 10., 11. и 12. март 2003. године. Такође да нам кажете да ли је био у прилици да током фебруара месеца сазна евентуално за депешу којом је био најављен пут Председника Владе др. Зорана Ђинђића за Бања Луку и да ли је био у могућности да све те податке сазна, а то се односи и на возила из пратње тадашњег Председника Владе и на који начин је могао то да сазна и да ли су ти

подаци били доступни људима који су запослени тамо где је он у то време радио или је то било резервисано само за строго одређени круг лица и ако јесте ком делу те организационе јединице су та лица припадала. Изволите.

Сведок Милан Малобабић: Што се тиче регистарских ознака оне нису значи биле...

Председник већа: Молим?

Сведок Милан Малобабић: Што се тиче регистарских ознака возила које је користио Премијер оне нису биле значи ограничене, приступ или виђењу свих осталих радника и грађана наравно који су видели та возила. Конкретно 10., 11. и 12. март и уопште значи у том периоду Безаревић није имао конкретно задужење јер је пре тога уследила односно претходила нова систематизација и не знам да ли сте упознати са тим, БИА тада 2002. године, БИА је формирана. До тада је био ресор државне безбедности у оквиру МУП-а. БИА од децембра 2002. године постоји. И тада један део радника из МУП-а преузима у свој састав, а други део остаје у саставу МУП-а. Један од радника који је преузет из састава МУП-а је Безаревић. И што се тиче значи тада кадровских промена, структуре и организације унутрашње у БИА, дошло је до промена јер је знатан број штићених личности међу којима је и Премијер Ћинђић био, припали су да их штити МУП. Значи у БИА је остао само тада директор агенције, Безбедносно информативне агенције и друге личности које су долазиле код њега у посету. Тако да значи није био у директном контакту и у директној вези са људима из обезбеђења Премијера Ћинђића. Била је нека значи логистика коју је БИА давала, али је то било уско ограничено значи само на руководећи кадар, тако да радници нису били у могућности, а између осталих и Безаревић да зна за податке депеше и остало што би било везано за кретање пок. Премијера.

Председник већа: Кажите ми је ли Безаревић тих дана био на послу уколико вам је познато и нешто о видео надзору, могућности приступа тим камерама, вези камера са резиденцијом тадашњег Председника Владе и са зградом Владе Републике Србије, да нам кажете да ли је тај видео надзор, ако вам је познато радио, шта је покривао, да ли само резиденцију, улаз, или не знам шта све још и да ли је био повезан са зградом Владе Републике Србије, да ли вам је познато да ли је тада радио или не и ако јесте да ли је био дозвољен приступ свим запосленима без обзира на њихов тадашњи распоред с обзиром на систематизацију о којој сте говорили и на који начин се контролисало кретање лица која нису радила у одређеној организационој јединици?

Сведок Милан Малобабић: Видео надзор резиденције и саме зграде Владе јесте постојао с тим што рецимо видео надзор зграде Владе је веза је значи комуникацијска прекинута била једно два, три дана рецимо 9. или 10. марта. Значи та веза није постојала са Владом. А сама веза значи физичког обезбеђења односно преношења слике са резиденције у којој је био смештен Премијер јесте постојала али се тај видео надзор налазио у просторији која се звала у дежурном оперативном центру где су значи радили само одређени број људи, колега. А остали који су улазили ту нису се задржавали дуго, него су значи ушли зарад добијања или давања неке информације у ту просторију, коју су након тога напуштали.

Председник већа: Да ли је било ограничење могућности да људи који нису распоређени улазе у ту просторију где су радиле ти монитори и да они могу слободно да уђу, да слободно код својих колега или на било који други начин, не само задуженошћу својом на посао да то прате, него могућношћу уопште да виде нешто што је забележено?

Сведок Милан Малобабић: Па, што се тиче тих могућности ја морам да кажем да су значи биле врло мале могућности да виде и они који су требали да гледају. О чему се ради. Значи слика је била приказивана на монитору од 17 инча и сам је био издељен на 4 сегмента. То би могло да се прати уколико би се гледало рецимо са неким метар од метар и по. Али уколико се са неке веће удаљености погледа тешко да се може нешто видети са веће удаљености на монитору. Значи свака камера на четвртини монитора. То је моје лично мишљење. То је требало да буде повезан неки звучни сигнал уколико се нешто тамо дешава или се дешавају нека померања. Међутим, то није постојало. Звучни сигнал уз слику која се приказивала на том монитору.

Председник већа: Схватила сам то када говорите о инчима и могућности сазнавања али ми реците нисте ми одговорили на питање него сте ми одговорили на могућност да ли неко види или не види. Да ли је конкретно Безаревић могао да уђе у ту просторију, па без обзира на величину камере или екрана да ли је у инчима или у неким другим мерама, да има приступ и ако је неко заинтересован да себи омогући да дође до таквих сазнања?

Сведок Милан Малобабић: Безаревић јесте могао да уђе у ту просторију. Међутим, обзиром да сам напоменуо да је време задржавања било веома кратко тамо, као и чињеница да се ти монитори у случају његовог уласка и обраћања том дежурном оперативном центру који је

радио налазили свакој странци па онда у том случају и Безаревићу иза леђа, није могао да види.

Председник већа: Добро. Још нешто ме интересује. Да ли постоји видео надзор који контролише лица која улазе у те просторије где кажете налазе се ти мали монитори и камере и остало. Да ли ви контролишете и имате снимке лица која су тог дана, претходних дана улазила у ту просторију и колико дуго чувате ако евентуално имате те снимке или је то без контроле?

Сведок Милан Малобабић: Тада није постојало, а сада ми није познато.

Председник већа: Тада није?

Сведок Милан Малобабић: Тада није у том моменту није у том периоду није постојало.

Председник већа: А од када постоји?

Сведок Милан Малобабић: Ја сам у међувремену променио организациону јединицу, значи 2002. и 2003. године сам радио у управи која се бави обезбеђењем, а сада сам значи у сасвим другом сектору тако да ми није познато од када су увели то. Знам да је уведена рецимо нека тамо шифра, брва још ограниченији приступ.

Председник већа: Је ли то значи да је тада Безаревић радио у управи за обезбеђење?

Сведок Милан Малобабић: Тако је.

Председник већа: А сада где ви радите?

Сведок Милан Малобабић: Ја сада у оквиру Безбедносно информативне агенције радим у одељењу за изградњу и одржавање објеката.

Председник већа: Ове податке које сте нам изнели у погледу видео надзора и свега имате као?

Сведок Милан Малобабић: Не разумем. Имам као?

Председник већа: Ове податке о којима сте говорили о видео надзору, могућности уласка у те просторије, то причате као нека ваша

слободна сазнања или као тадашњег руководиоца те јединице или не знам чега?

Сведок Милан Малобабић: Да. Тада сам био значи руководиоца једног дела организационе јединице која се бавила обезбеђењем и био сам присутан у тим просторијама.

Председник већа: Сада ми реците, рекли сте малопре да вам је познато да су искључене камере у згради Владе 9. или 10. марта.

Сведок Милан Малобабић: Тако је.

Председник већа: Да ли је агенција тада добила неко писмено обавештење да ће бити искључена, ако јесте, колико дана раније и да ли је било ко у оквиру те службе имао предлога на који начин да се евентуално оствари или изврши контрола могућности одржавања увида тамо у зграду Владе ко улази, како улази, ко се креће и тако, да ли сте било коме скренули пажњу да на тај начин се може угрозити било чији живот штићених личности које раде у згради Владе?

Сведок Милан Малобабић: Конкретно за видео надзор је био задужен Кликовац Љубодраг. Тада радник те управе за обезбеђење сада пензионер. И колега из другог дела БИА, то се зове Институт безбедности Драган Филиповић који су водили рачуна о исправности и комуникацијама. Тако да мене нико лично није обавестио осим Кликовца који ме је упознао усмено да је веза прекинута са Владом ово што сам на почетку рекао. Да ли су комуникације биле значи да ли је Кликовац упућивао, да ли је њега неко обавештавао писмено не могу да кажем.

Председник већа: Можете ли ми одговорити на који начин сте контролисали присутност неког радника на послу у одређене радне дане, колико су дуго смене трајале и да ли нам можете рећи јесте ли сигурни да је тих дана значи 10., 11. и 12. март Безаревић био на послу и ако јесте у ком временском периоду и да ли се можете изјаснити о томе да ли имате податак где се налазио Безаревић Бранислав 20. фебруара 2003. године?

Сведок Милан Малобабић: Безаревић Бранислав је редовно долазио на посао. 10., 11. и 12. јесте био на послу, с тим што у том периоду значи наглашавам поново није имао конкретна задужења. Највише времена је проводио у својој канцеларији или у сали за спорт, пошто је то једна од редовних обавеза људи који се баве обезбеђењем. 12. то морам да кажем јер сам већ тако и у разговору раније и у том

периоду у марту рекао 12. је Безаревић са мојим колима отишао ван седишта агенције до Клиничког центра да за мајку закаже прегледе неке пошто му је мајка била болесна. Када се десило убиство, ја сам позвао да се врати назад у просторије агенције јер сам знао да је одсутан.

Председник већа: Можете ли нам рећи када је он отишао са посла да закаже те прегледе или не знам шта за своју мајку и кажите ми када сте га ви добили телефоном и позвали га да се врати да ли је он знао шта се десило или сте му ви то саопштили?

Сведок Милан Малобабић: Он је отишао негде око 10 сати, пола 11, пре подне. То је оквирно време, а непосредно после тог убиства значи између пола 1 и 1, ја сам њега позвао али му нисам рекао о чему се ради него сам му рекао само пожури назад у канцеларију. Ништа више нисмо детаљисали телефоном. Податак о томе да се значи десило то убиство односно пуцањ, добио сам од колеге који је тада у том моменту био са неком делегацијом у СМПП-у. После тог позива обавестио сам претпостављеног старешину па онда после тога Безаревића пошто сам претпоставио да се нешто дешавало, требаће ми службено возило па сам га позвао да се врати назад.

Председник већа: Је ли вам познато када Безаревић сазнаје да се десило убиство, када је дошао или да ли сте нешто могли да закључите у вези тога?

Сведок Милан Малобабић: Нисам могао због тога што тада је већ у нашим просторијама кренуло ванредно стање. Ја сам тада у том моменту био тамо код начелника када се он вратио. А он је значи донео кључеве, оставио тамо у просторији у којој сам ја био, иначе боравим ја у том моменту. Не могу да кажем значи сазнао је, ја сам му рекао касније када смо се видели тога дана, али да ли је пре тога знао не могу да кажем.

Председник већа: Нисте ми одговорили за фебруар месец да ли се можда сећате имате ли података колико је дана био на послу и колико је дана одсуствовао са посла?

Сведок Милан Малобабић: Па, немам тачне податке. Управо из разлога значи подсећам, мало ћу се вратити на почетак овог мог излагања, где сам рекао значи да се због тих кадровских промена нових систематизација које су биле уследиле у јануару па и током фебруара, значи најпре децембар, па следећа промена кадровска у јануару, па након тога се даље по хијерархији према нижим деловима промене, тако да у том реструктурирању нисмо водили на жалост рачуна о

свакодневном присуству и то. Та група од њих 11 – 12 момака који су претходно радили у обезбеђењу код ранијег председника Републике Милутиновића, из целе те групе обезбеђења дошло је 11 момака који су преузети у БИА. Међу њима је био и Безаревић. Долазили су, јављали су се. Не могу да кажем значи да ли је сваког дана да ли су били, да ли су сваког дана и колико било.

Председник већа: Можете ли ми одговорити да ли је било било каквих најава да ће опт. Бранислав Безаревић можда радити као обезбеђење супруге тадашњег Председника Владе др. Зорана Ђинђића Ружице Ђинђић и да ли ви нешто о томе знате?

Сведок Милан Малобабић: Било је, али тек после убиства или атентата.

Председник већа: Како?

Сведок Милан Малобабић: Тек након атентата било је говора о томе да се ангажују сви људи који су тада присутни у управи за обезбеђење и да се распореде код штићених личности да се појача обезбеђење како код породице Ђинђић, тако и код осталих. Конкретно да ли је Безаревић требао да ради код Ружице, не могу да кажем.

Председник већа: Значи пре не, него након атентата?

Сведок Милан Малобабић: Након је било говора јер значи тада је уведено и ванредно стање и требало је да се појачају све мере обезбеђења па тако физичка.

Председник већа: Можете ли ми рећи колико дуго ви познајете Безаревић Бранислава?

Сведок Милан Малобабић: Од 1990. године.

Председник већа: Да ли сте били само колеге на послу или сте били у неким ближним пријатељским и колегијалним односима?

Сведок Милан Малобабић: Па, више од колега. На послу је било то што смо заједно били у средњој школи. Ја сам из Загребачке школе полиције прешао у другу годину средње школе у Каменицу. То се десило значи 90. године сам прешао и тада сам упознао Бранка. Били смо исто одељење у Каменици и три године смо провели заједно.

Председник већа: Да ли сте знали где је по завршетку средње школе радио Бранислав Безаревић?

Сведок Милан Малобабић: Да. Ја сам по завршетку средње школе уписао војну академију овде у Београду. А знали смо распоред колега, значи из одељења где је ко добио. Знао сам да је он добио распоред у Земун. Јавио сам му се. Успоставили смо тада контакт и виђали смо се тих годину и нешто док сам радио у Београду. Онда сам отишао на специјалистичко и усмерено школовање ван Београда.

Председник већа: Да ли сте из средње школе познавали и сведока сарадника у овом предмету Зорана Вукојевића Вука?

Сведок Милан Малобабић: Познавао сам га.

Председник већа: Да ли вам је нешто познато о њиховим међусобним односима у средњој школи и након средње школе, да ли сте знали где Вукојевић ради, или евентуално о контактима Безаревића и Вукојевића?

Сведок Милан Малобабић: Са Вукојевићем нисам имао контакте ни у средњој школи. Знао сам га али нисам значи имао са њим контакте ни тада ни после. Сви смо се ми тамо сретали по ходницима и по учионицама, али нисмо залазили. Углавном су дружења била у оквиру одељења, у оквиру соба, спаваона, било је по осморица у собама, тако да је било друштво, било је људи за друштво.

Председник већа: Добро. Ја немам више питања за овог сведока. Да ли чланови већа имају питања? Право на питања има судија Милимир Лукић. Изволите.

Судија Милимир Лукић: Можете ли ви нама рећи шта сте радили крајем 2002. године и почетком 2003. године, с тим да опишете делокруг ваших службених задатака које сте имали? Значи у општим цртама, шта сте ви радили тада?

Сведок Милан Малобабић: Крајем 2002. године обављао сам послове шефа одсека дежурног оперативног центра. У децембру 2002. године нисам добио решење да обављам да даље обављам ту дужност, односно нисам добио решење за преузимање из БИА у МУП. Пардон, из МУП-а у БИА, да ме БИА преузме значи у састав. И даље сам наставио да долазим на посао без конкретног задужења и без обављања конкретних задатака. Докле год не добијем распоредно решење. То је био неки мој лични став јер сам желео да останем да радим ту, па сам

рачунао уколико будем присутан можда ме неко да кажем погледа и сети се. Тако је трајало све до краја јануара. Тада су значи уследиле промене у руководству БИА, тадашњи директор и заменик директора Андрија Савић и заменик Милорад Брацановић су смењени. На њихово место постављен је Живаљевић и Милићевић. Убрзо након тога значи они постављају начелника управе и негде око 10. – 12. марта ја добијам решење за помоћника начелника одељења за обезбеђење страних личности и делегација. Значи то је за степенник изнад овог. Са одсека на помоћника начелника одељења. Најконкретнији задаци и дужности које сам тада обављао били су значи материјално техничка задужења на жалост због тога што много оружја, муниције, радио станице и сва остала опрема коју припадници користе морало је значи да се сведе и да се види шта је пренето у МУП, шта је остало у БИА, то задужење сам као најмлађи припадник тамо односно најмлађи руководиоца добио ја. Конкретно сам се бавио опремом припадника који су изашли из састава БИА и они који су остали.

Судија Милимир Лукић: Добро. Шта је вама познато о кретању у служби окривљеног Безаревића, пошто сте сада описали кретање у служби и ваше конкретно задатке везано за вас и однос између вас значи ваш службени и Безаревићев у тим тренуцима исто крајем 2002. године и почетком 2003. године?

Сведок Милан Малобабић: Познато ми је толико да у том моменту када је нисам добио решење за БИА, он јесте. Значи он је и даље задржан у саставу БИА, преузет је из МУП-а у БИА. И негде у децембру, крајем децембра, друга половина децембра у јануару почиње да долази, значи и физички да буде присутан у просторијама агенције горе у Краљице Ане.

Судија Милимир Лукић: Питам, да ли сте ви у неком непосредном, да ли сте ви њему шеф, руководиоца или не у тим тренуцима?

Сведок Милан Малобабић: У тим тренуцима...

Судија Милимир Лукић: Значи крај 2002. године и почетак 2003. године?

Сведок Милан Малобабић: Хијерархијски не. Међутим, значи овај неки део, остао сам без решења и даље сам долазио на посао. Био сам присутан без конкретних задужења. Након успостављања да кажем значи распоређивања нових руководиоца управе, ослонац је опет ишао преко мене, поготово што је значи највише се пажње посветило тим,

акценат је био на том материјалном делу. Преко мене је ишло. Сви контакти из ранијег значи мојих задужења сам тај дежурни оперативни центар, све везе су преко њега ишле, најаве, пријаве, одјаве и тако. Где су људи били навикнути да се мени пријављују и даље без обзира што нисам значи ја по систематизацији кадровској распоређен као непосредни руководиоца. Конкретно Безаревићу су други људи били непосредно претпостављени. Међутим, и Безаревићу и осталима који су дошли из те групе за обезбеђење председника Милутиновића, су се некако обраћали мени и преко мене су, дошли смо, отишли смо и тако.

Судија Милимир Лукић: Још нешто. Ближе нам нисте рекли везано за кретање у служби окривљеног Безаревића. Шта је вама све познато шта је радио он у том периоду?

Сведок Милан Малобабић: Па, ево како. Значи мени је познато то да је почео да ради у Земуну тих првих годину дана док сам био као студент војне академије овде и виђали смо се. После тога се нешто контакти прекидају. Три године се нисмо видели и срећемо се једног дана случајно, значи када сам ја се већ запослио тада у ресору државне безбедности, срећемо се на Газели. Он са торбом иде на тренинг у МУП пошто је тада ја мислим већ почео да ради у обезбеђењу. Јавили смо се, чули смо се, виђали смо се нешто мало. Знао сам да је ту код њега, да код њега ради, то је било 1996. године, значи после избора, пардон 1997. године смо се срели. Он је био у тој групи за обезбеђење. Друго ништа нисам знао конкретније шта ради и чиме се бави. И нисмо се сретали. Тек када је требало да буде то преузимање значи опет се враћам на тај моменат преузимања радника из МУП-а у састав БИА обратио ми се да ли могу да помогнем. Био сам низак по тој лествици хијерархијској да могу...

Судија Милимир Лукић: Ко вам се обратио?

Сведок Милан Малобабић: Безаревић. Мислим и виђали смо се наравно тада када је, јер када је преузет у РДБ значи прво је било преузимање јавно тог дела МУП-а у РДБ. Тада је почела комуникација, виђали смо се. А када је значи требало да буде конкретно формирање БИА и одређена лица да се преузму из МУП-а у састав БИА, тада се обратио мени и питао ме да ли могу нешто да учиним по том питању да буде и он преузет. Рекао сам му да нисам велика гаранција, не могу ни за себе да обезбедим.

Судија Милимир Лукић: И када је прешао, конкретно његови задаци који су били?

Сведок Милан Малобабић: Није имао конкретна задужења.

Судија Милимир Лукић: Наставите.

Сведок Милан Малобабић: Радио је у одељењу за обезбеђење личности. Али тада је била само једна личност која се обезбеђивала. То је директор агенције. А ово остало је значи по потреби да ли на неком објекту.

Судија Милимир Лукић: Ту хоћу сада да вас питам. Кажете да је током 2002. године дошло до промене надлежности тако да је Премијер Републике Србије био обезбеђиван од МУП-а Републике Србије је ли тако?

Сведок Милан Малобабић: Тако је.

Судија Милимир Лукић: А да ли је БИА била у оквиру МУП-а Републике Србије?

Сведок Милан Малобабић: Је ли можете да поновите?

Судија Милимир Лукић: Да ли је БИА била у оквиру МУП-а Републике Србије или је била ван?

Сведок Милан Малобабић: Не. БИА се издвојила. Значи БИА је постала значи Безбедносно информативна агенција независна самосталан у односу на МУП. Док је била ресор државне безбедности тада је била у оквиру МУП-а. Значи постојао је ресор јавне безбедности и ресор државне безбедности.

Судија Милимир Лукић: Јасно. Конкретно за обезбеђивање Премијера Републике Србије, да ли је БИА, да ли је вама познато, као државни орган, примала неке информације о кретању Премијера и да ли је то вама било доступно? Мислим сада у том огранку где ви радите и Безаревић.

Сведок Милан Малобабић: Па, што се тиче кретања Премијера ја морам рећи да је то врло специфично значи био начин обезбеђења. Људи којима је поверено било обезбеђење Премијера радили су то на један затворенији начин, тако да чак ни преко тога дежурног оперативног центра где сам ја био некада шеф одсека, није било најава него се значи комуницирало преко руководиоца управе тада значи начелника одељења са обезбеђења. Владимир Вукосављевић је обавештавао начелника управе или најчешће је то било лично. Значи када зна за кретање

Премијера онда га обезбеди, тамо се даље организују мере из канцеларије начелника.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте ви мене разумели? Да ли је вама било познато обављали сте ту функцију коју сте обављали, да ли је вама било познато о кретању Премијера Републике Србије у том тренутку крај 2002. године и почетак 2003. године?

Сведок Милан Малобабић: Не.

Судија Милимир Лукић: И кажете на ком нивоу је то било познато и коме?

Сведок Милан Малобабић: Значи то је било познато на нивоу руководиоца управе и руководиоца одељења које се бавило обезбеђењем Премијера.

Судија Милимир Лукић: Мислим на БИА, који орган је био упознат са кретањем Премијера Републике Србије?

Сведок Милан Малобабић: Начелник управе за обезбеђење.

Судија Милимир Лукић: Хвала. Више немам питања.

Сведок Милан Малобабић: То је шеф.

Председник већа: Можете ли нам рећи ко је у то време обављао тај посао начелника управе за обезбеђење у оквиру БИА?

Сведок Милан Малобабић: Мирковић Ненад.

Председник већа: Како?

Сведок Милан Малобабић: Ненад Мирковић.

Председник већа: Добро. Хвала. Судија Радмила Драгичевић – Дичић има право на питање.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да вас питам од када ви радите у државној безбедности? Пратила сам то али не знам од које године?

Сведок Милан Малобабић: Од 1997. године.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми рекли сте да сте 12. марта око 10 часова дали службено возило.

Сведок Милан Малобабић: Тако је.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Које марке?

Сведок Милан Малобабић: «Форд шкорпио» БГ 114-850 сиви.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли имате неке ознаке посебне, то возило да може да користи већ унутра за неке видео- аудио?

Сведок Милан Малобабић: Не. То је обично возило само значи што није лично него службено. Без додатне опреме.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми још само у то време крај 2002. године и почетак 2003. године јесте ли се ви дружили са Безаревићем, ван посла?

Сведок Милан Малобабић: Да. Рекао сам да смо се виђали.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли излазили заједно?

Сведок Милан Малобабић: Неколико пута смо изашли на пиће.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Је ли вам познато нешто из његовог приватног живота да је било значајно тада?

Сведок Милан Малобабић: Тада му је најзначајнија била девојка. И само је о њој причао, значи у тим моментима када изађемо, само је била битна она и сва остала дешавања су била занемарљива јер је већ добио решење за БИА, тако да је један проблем решио. Остало му је само ово још.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли решио и тај проблем са девојком?

Сведок Милан Малобабић: Та веза је, мислим не проблем, мислим био је проблем зато што је девојка била у Бајиној Башти, а он је био у Београду, тако да је то било мало...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми то, како сам схватила из вашег излагања, сада ћете ви рећи да ли је тако или није, његова обавеза присуства послу је била практично да је он могао да буде

ван зграде, а да ви то не знате да није имао нека посебна задужења да дође, да може да изађе, је ли то тако било или је било другачије?

Сведок Милан Малобабић: Тако је било. Тада смо били тако организовани. Није било значи ни стања праћења, ни редовне обавезе уписивања, рецимо доласка, присуства на послу, није значи имао никакво конкретно задужење ни лично ни да кажем...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли могло да се деси да не дође цео дан, а да не мора то да пријави, да не мора да узме годишњи одмор, не мора боловање?

Сведок Милан Малобабић: Па, неко је морао да зна за то. Значи могло је да се деси, али у таквим случајевима одсуства мислим пазите, сада значи уопште колеге које имају потребу за једним даном, изађе им се у сусрет...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли било могуће или није било могуће, да неко не дође цео дан на посао, а да се то не зна?

Сведок Милан Малобабић: Није било могуће да се не зна.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Коме је требало да се јави, вама или неком другом?

Сведок Милан Малобабић: Јавља се претпостављеном старешини. А што се тиче конкретно Безаревића значи њему је претпостављени старешина био Јоцовић Миомир помоћник и Секулић Предраг начелник.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Хвала. Кажите ми за 20. фебруар питала вас је колегиница је ли вам нешто значи тај датум у његовом животу?

Сведок Милан Малобабић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта вам значи?

Сведок Милан Малобабић: Стицајем околности сећам се да је он тог дана требао да се вери са том девојком. То сам запамтио из више разлога. Због тога што сам ја био против те везе јер се нису све те његове приче свиђале, тако да је и опис њен, па сам онда запамтио 20.-ти поготово из разлога што је мојој супрузи 19.-ог рођендан, па сам му рекао да само помери да не буде 19.-ог.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесу ли се верили је ли знате?

Сведок Милан Малобабић: Молим?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли се верио на крају?

Сведок Милан Малобабић: Ја мислим да јесте. Мада ми је то мало чудно, значи у сред недеље веридба. То је његова одлука била и цела та веза је тако.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли био тог дана на послу?

Сведок Милан Малобабић: Па, није. Био је у Бајиној Башти да се вери.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања?

Констатујем да нема.

Пуномоћници оштећених адвокат Срђа Поповић. Изволите.

Адв. Срђа Поповић: Да ли се сећате када сте ви сазнали да је опт. Безаревић осумњичен прво па онда да се води истрага, да је давао податке о кретању Премијера Ћинђића, када сте ви сазнали да се против њега води поступак?

Сведок Милан Малобабић: Тадашњи начелник управе Ненад Мирковић је на позив Градског секретара Милана Обрадовића Безаревића одвезао у «29. новембар». Колико ми је познато ни Ненад Мирковић није знао да га води да би га ови тамо задржали, колеге. Значи то је било...

Адв. Срђа Поповић: То није важно. Него када сте ви сазнали да постоји сумња?

Сведок Милан Малобабић: Тог дана када га је начелник Мирковић одвезао, вратио се у канцеларију и позвао нас руководиоце из управе позвао и саопштио нам је о чему се ради.

Адв. Срђа Поповић: А наравно када је после отворена истрага, ви знали претпостављам шта се њему ставља на терет?

Сведок Милан Малобабић: Тако је.

Адв. Срђа Поповић: Ваше данашње сведочење ја сам схватио да ви сматрате да он није могао имати такве податке?

Сведок Милан Малобабић: Тако је. Сматрам да он није располагао тим подацима.

Адв. Срђа Поповић: Јесте ли се ви обратили некоме, рецимо Специјалном тужиоцу са тим вашим сазнањима да објасните да је немогуће да је Безаревић могао дати такве податке?

Сведок Милан Малобабић: Нисам.

Адв. Срђа Поповић: Зашто?

Сведок Милан Малобабић: Зато што сам сматрао да је значи пре мене у тој хијерархији постојао неко ко треба да се обрати пре него ја, на неким другим нивоима.

Адв. Срђа Поповић: Ја сам мислио као дугогодишњи пријатељ, школски друг, он је оптужен за једно тешко дело, ви знате да је он невин, јесте ли осетили потребу да се јавите неком, да рашчистите то, да не седи човек у затвору?

Сведок Милан Малобабић: Па, видите, нисам, није ми било значи није ми било јасно да се он налази ту и нисам знао...

Председник већа: Само мало, да исправимо ово у односу на ваше питање да је он невин, презумпција невиности постоји, оно крив да отпадне је ли тако.

Адв. Срђа Поповић: Прихватам ја примедбу.

Сведок Милан Малобабић: Нисам осетио потребу за то јер се то значи радило у неким другим односима и рачунао сам да ће се решити

значи на нивоу руководства агенције и Специјалног суда, тужилаштва. Чак ме је изненадило што сам...

Адв. Срђа Поповић: Добро. Али ви сте тај који имате сазнање, можда ваши претпостављени немају та сазнања која ви имате.

Сведок Милан Малобабић: Па, располажемо једнаким подацима. Сада једино то значи што се мени можда морална нека одговорност што се знамо од 1990. године.

Адв. Срђа Поповић: Добро.

Председник већа: Да ли неко од бранилаца има питања за сведока?

Констатујем да се нико не јавља за реч од бранилаца.

Право на допунско питање има судија Милимир Лукић. Изволите.

Судија Милимир Лукић: Да вас питам за догађај фебруара месеца 2003. године, 21. фебруара, знамо из новина шта се десило тада, сада вас питам када сте ви сазнали значи као радник БИА да Премијер путује за Босну?

Сведок Милан Малобабић: На жалост сазнао сам након покушаја атентата.

Судија Милимир Лукић: Значи као службеник БИА нисте знали?

Сведок Милан Малобабић: На жалост након тога.

Судија Милимир Лукић: Добро. Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли се неко јавља за реч уопште да постави питање?

Браниоци не. За реч се јавио првооптужени Милорад Улемек. Изволите.

Опт. Милорад Улемек: Добар дан. Мене занима само да ми одговорите на ово питање пошто сте сада рекли нешто одговарајући на питање судије Лукића. Рекли сте сазнао сам након покушаја атентата

шта се десило, информацију да пок. Премијер иде на пут у Босну. Јесте ли то рекли?

Сведок Милан Малобабић: Тако је.

Опт. Милорад Улемек: Мене сада занима да ли сте ви тада знали да је то био покушај атентата?

Сведок Милан Малобабић: Нисам.

Опт. Милорад Улемек: Или то говорите...

Сведок Милан Малобабић: Нисам тада знао значи то говорим након свих ових дешавања, тај догађај је обележен као покушај.

Опт. Милорад Улемек: Значи тада...

Сведок Милан Малобабић: Тада нисам могао да знам. Знао сам да се нешто десило на ауто-путу, камион, нешто чудно, међутим, тада и тадашњи опет значи наглашавам начелник одељења за обезбеђење Премијера није то расправљао са мном, нити разматрао могућност да ли је било ово или оно, него са руководством управе.

Опт. Милорад Улемек: Немам више питања.

Председник већа: Можете ли нам рећи да ли вам је познато да ли је тада у БИА радио Милорад Брацановић и знате ли на којим пословима?

Сведок Милан Малобабић: Не. Милорад Брацановић је радио, није ми познато на којим пословима је радио, јер је са места заменика директора смењен крајем јануара 2003. године. А на која конкретна радна места је био распоређен не могу да кажем.

Председник већа: Мислите да је нераспоређен?

Сведок Милан Малобабић: Да ли је био нераспоређен, или је био распоређен на неко друго радно место не знам. Значи о његовом распореду не знам шта је.

Председник већа: А да ли је радио у то време је ли вам познато, фебруар – март 2003. године?

Сведок Милан Малобабић: Није ми познато.

Председник већа: Добро. Ја више немам питања. Отпушта се сведок Милан Малобабић.

Да ли тражите надокнаду трошкова за данашњи приступ пред суд?

Сведок Милан Малобабић: Нисам чуо.

Председник већа: Да ли тражите надокнаду трошкова за данашњи приступ?

Сведок Милан Малобабић: Нема потребе. Хвала.

Председник већа: Молим?

Сведок Милан Малобабић: Не, не тражим.

Председник већа: Можете да идете.

Да ли има неко нешто да примети у односу на исказ сведока Милана Малобабића?

Констатујем да нико нема ништа да примети.

Позовите сведока Кораћ Предрага.

Ваше име и презиме?

Сведок Кораћ Предраг: Кораћ Предраг.

Председник већа: Имате ли код вас личну карту или нешто?

Сведок Кораћ Предраг: Имам у гардероби.

Председник већа: Молим?

Сведок Кораћ Предраг: У гардероби имам.

Председник већа: Овде у гардероби?

Сведок Кораћ Предраг: Да.

Председник већа: Ајде донесите. Кораћ Предраг, од оца?

Сведок Кораћ Предраг: Маринка.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Кораћ Предраг: 29.

Председник већа: Кажите ми адресу вашег стана?

Сведок Кораћ Предраг: Индире Ганди број 15.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Кораћ Предраг: Криминалистички техничар.

Председник већа: Где сте запослени?

Сведок Кораћ Предраг: Полицијска станица Врачар.

Председник већа: Иденитет сведока утврђен на основу личне карте М 262994, издате од МУП-а Србије, лични број 2511977710253.

Ви сте као сведок даћу вам сада упозорења, дужни да пред судом говорите истину. Не смете ништа прећутати, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима би вероватно изложили себе или себи блиска лица кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. А дужни сте да суду пријавите сваку промену адресе или пребивалишта. Јесте ли разумели ова упозорења?

Сведок Кораћ Предраг: Јесам.

Председник већа: Поред тога, позваћу вас да положите заклетву пред судом као сведок тако што ћу ја прочитати текст заклетве, а ви уколико се слажете са текстом реците «да», уколико постоје разлози због којих не желите да положите заклетву, реците те разлоге.

Текст заклетве за сведока гласи: «Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Кораћ Предраг: Да.

Председник већа: Ми смо вас позвали као сведока у кривичном поступку против оптуженог Милорада Улемека и других, у вези

атентата на Председника Владе др. Зорана Ђинђића који се догодио 12. марта 2003. године. Ви сте тада били запослени у Градском СУП-у, Одељењу крим. технике, да нам кажете на околности увиђаја у којем сте ви учествовали 17. марта 2003. године, да ли се сећате око тога, шта сте радили, где сте били, са ким сте били, шта сте евидентирали, ко је фотографисао, ко је забележио и направио овај извештај о крим. техничком прегледу лица места. Само мало гласније подигните тај микрофон да вас чујем.

Сведок Кораћ Предраг: Сећам се неких детаља. Не могу свега 100% да се сећам, с обзиром на временски период. Тог дана позван сам од стране шефа криминалистичких техничара Радована Китића да извршимо накнадни преглед лица места тј. канцеларије у улици Адмирала Гепрата. Отишли смо тамо заједно нас двојица. Пре уласка у канцеларију прегледали смо поново цео спрат на ком се канцеларија налази и канцеларију на доњем спрату коју смо такође требали да извршимо накнадни преглед лица места. По уласку у канцеларију са десне стране од улазних врата затекли смо столице, канцеларијски намештај, столове, лесонит плоче неке, то је све било наслоњено на једну каљеву пећ. Пошто смо прво визуелно прегледали канцеларију тј. лице места, приступили смо уклањању тих плоча и столова и у једном тренутку смо на вратанцима наведене пећи пронашли три опушка. У том тренутку позвали смо колегу Ћурчића који је у међувремену накнадно дошао на лице места да би почео преглед канцеларије на доњем спрату, да то фотографише да би могли после да документујемо. По повратку у канцеларију то смо и урадили.

Председник већа: Кажите ми да ли сте ви учествовали у екипи која је 12. марта вршила увиђај у улици Гепратовој?

Сведок Кораћ Предраг: Нисам.

Председник већа: Јесте ли били на послу тог дана?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Председник већа: Да ли се сећате тачно које је то време било када сте отишли са својим шефом тамо, да ли вам је нешто уз пут рекао због чега треба да се врши тај допунски преглед канцеларије у Адмирала Гепрата, те канцеларије број 55, да ми кажете начин на који сте ушли у канцеларију, да ли је била закључана, отворена или није била отворена, да ли је било људи на том спрату где се налазила та канцеларија, да ли сте се тиме бавили, колико сте дуго провели у тој канцеларији пре него

што сте позвали вашег колегу Ћурчића и да ми кажете шта сте носили од опреме када сте ишли да вршите тај допунски увиђај? Изволите.

Сведок Кораћ Предраг: Па, прво, мислим да је било преподне. Не могу тачно сада да одредим колико је сати било. Ништа, кренуо сам са шефом Радованом Китићем да извршимо накнадни преглед лица места, што је уобичајена ствар. Нисмо уз пут разговарали о детаљима накнадног прегледа лица места. Колегу Ћурчића смо позвали у међувремену док смо вршили преглед целог спрата значи он је стигао после нешто више од сат времена, не могу тачно сада да одредим време које је прошло. Колеге су обезбеђивале то лице места. По нашем доласку смо се легитимисали. Врата су била обезбеђена печатом МУП-а. Закључана. Значи и врата наведеног спрата и врата канцеларије. Колега Китић је имао кључ од канцеларије и откључали смо и приступили прегледу лица места.

Председник већа: Кажете био је печат МУП-а на вратима канцеларије.

Сведок Кораћ Предраг: Јесте.

Председник већа: Нисам вас разумела на овим улазним вратима на ходнику која иду ка канцеларији шта је било? Је ли то било закључано, отворено или шта?

Сведок Кораћ Предраг: Исто је било закључано.

Председник већа: Закључано?

Сведок Кораћ Предраг: Јесте.

Председник већа: Да ли се сећате одакле сте набавили кључ за та врата?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Председник већа: Не знате?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Председник већа: Да ли сте тражили доле на портирници или?

Сведок Кораћ Предраг: Могуће. Не могу да се сетим.

Председник већа: Кажите ми на који начин сте скинули тај печат када сте улазили 17. марта тамо?

Сведок Кораћ Предраг: То је обичан печат од воска.

Председник већа: Молим?

Сведок Кораћ Предраг: То је обичан печат од воска кроз који пролази трака и једноставно смо га само скинули.

Председник већа: Да ли сте после одласка 17. марта поново стављали тај печат, након завршеног тог прегледа?

Сведок Кораћ Предраг: То не могу да се сетим.

Председник већа: Нисам вас разумела кажете померали сте неке столове и неке...

Сведок Кораћ Предраг: Лесонит плоче.

Председник већа: Лесонит плоче. Можете ли мало да нам опишете положај тих столова у односу на врата и положај лесонит плоча када их ви први пут видите, колико их има, величину и на шта су биле наслоњене?

Сведок Кораћ Предраг: Па, ти столови и плоче налазе се десно од улазних врата канцеларије. Величине су не могу тачно, мислим да су од прилике 2 метра са метар, не могу тачно да кажем. Били су наслоњени столови и те плоче су биле ослоњене о пећ.

Председник већа: На каљеву пећ?

Сведок Кораћ Предраг: Јесте.

Председник већа: Можете ли да нам опишете у односу на део каљеве пећи, где су биле наслоњене те плоче, да ли на бочне зидове каљеве пећи или на ону страну где се налазе вратанца, ложиште где је?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да су стајала, да је сто стајао поред пећи, а да су на сто биле наслоњене те плоче. Значи преко тих вратанца.

Председник већа: На који начин ви запажете опушке цигарета на вратанцима?

Сведок Кораћ Предраг: Чим смо померили плоче и сто они су се указали буквално. Ништа нисмо...

Председник већа: Јесу ли врата била одшкринута?

Сведок Кораћ Предраг: Одшкринута.

Председник већа: Можете ли нам рећи на који начин сте физички дирали те опушке, шта сте урадили са њима?

Сведок Кораћ Предраг: Узели смо их пинцетом и спаковали у кесицу за пронађене трагове на лицу места.

Председник већа: Да ли се сећате које врсте цигарета, мислим која марка цигарета је то била, да ли сте се тиме бавили, да ли сте то написали у записнику о крим. техничком прегледу лица места и да ли је била видна та ознака о врсти цигарета?

Сведок Кораћ Предраг: Сећам се које су марке биле цигарете. Колега Ђурчић је писао извештај пошто сам ја изашао на други увиђај у току дана тако да сада тренутно немам увид у тај извештај шта у њему тачно пише.

Председник већа: Реците нам о којим цигаретама се ради?

Сведок Кораћ Предраг: Цигарете су марке «Давидов».

Председник већа: Добро. И да ли сте их запаковали у ту кесицу ви или ваш колега Китић Радован?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу да се сетим. Мислим да смо заједно.

Председник већа: Молим?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу тачно да се сетим. Мислим да смо заједно али сада да ли сам их ја убацио у кесицу, а он држао кесицу или обратно.

Председник већа: Да ли сте имали заштитне рукавице приликом рада?

Сведок Кораћ Предраг: Јесмо.

Председник већа: Јесте?

Сведок Кораћ Предраг: Да.

Председник већа: А када је дошао овај колега из Градског СУП-а шта је он прво радио, да ли је прво прегледао канцеларију на доњем спрату или је прво фотографисао ово што сте ви нашли?

Сведок Кораћ Предраг: Колега је прво дошао горе да се јави да је дошао. Па је сишао на доњу канцеларију и почео њу да обрађује. Када смо пронашли опушке ја сам га позвао да фотографише пошто смо ми понели само несесер, а нисмо понели фотоапарат, јер је пракса код накнадног прегледа лица места да се настави на исти филм да се фотографише.

Председник већа: Поред овог стола што кажете да је био наслоњен на овај део пећи где се налази ложиште и вратанца, где су биле и ове плоче, да ли сте још нешто померали и ако јесте одакле и где?

Сведок Кораћ Предраг: У тој канцеларији је био разбацан канцеларијски намештај, значи столице, столови. Значи све смо померали и извршили смо накнадни преглед лица места да видимо управо да нешто није случајно промакло колегама који су радили ранији преглед лица места. Значи нисмо тражили отиске пошто је то већ одрађено, него смо се базирали на неке друге трагове.

Председник већа: Када сте пронашли опушке, да ли сте још нешто тражили, редослед да ми кажете, да ли је то било прво што сте тражили то померање са пећи, тог стола и тих плоча и да ли сте после тога нешто још померали, да ли је то било померање пре тих плоча и стола или је то било после?

Сведок Кораћ Предраг: Прво смо прегледали визуелно канцеларију значи без померања како смо је затекли у том стању. И онда смо приступили померању свега што је било у канцеларији да би смо видели да неки траг није случајно остао.

Председник већа: Колико је столова било у тој канцеларији?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу да се сетим.

Председник већа: Да ли је било нека столица?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да је била.

Председник већа: Да ли би вам помогло да се изјасните на околности распореда у тој канцеларији када би вам показали фотодокументацију?

Сведок Кораћ Предраг: Би.

Председник већа: Молим?

Сведок Кораћ Предраг: Помогло би ми.

Председник већа: Добро. Колико сте ви дуго ту остали?

Сведок Кораћ Предраг: Ја лично сам остао неких можда сат времена, па сам сишао да помогнем колеги Ћурчићу у доњој канцеларији. А колега Китић ја мислим да је остао горе да обезбеди канцеларију пошто је био неки проблем са цилиндром, али да ли је поломљен или није могао да се закључа, па је мењао. Тачно не могу да се сетим.

Председник већа: Је ли вам познато нешто око тог цилиндра да ли је мењан, померан, намештан?

Сведок Кораћ Предраг: Знам да је био неки проблем, али стварно не могу да се сетим.

Председник већа: Јесте ли заједно напустили Гепратову улицу?

Сведок Кораћ Предраг: Не сећам се тога.

Председник већа: Да ли вам је било познато тада када сте ишли 17. марта да је у периоду између 12. и 17. још некада неко долазио да врши допунски увиђај?

Сведок Кораћ Предраг: Познато ми је.

Председник већа: Од кога сте то чули?

Сведок Кораћ Предраг: Међу колегама.

Председник већа: Молим?

Сведок Кораћ Предраг: Међу колегама овако из приче сам сазнао да је била још једна екипа у међувремену. Да су долазили стручњаци из Немачке.

Председник већа: Је ли вам познато ко је од ваших колега ишао са стручњацима из Немачке?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Председник већа: Ја више немам питања за овог сведока. Да ли још неко има питања? Судија Милимир Лукић, изволите.

Судија Милимир Лукић: Ко је први уочио опушке?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу да се сетим.

Судија Милимир Лукић: Можете ли да се сетите да ли сте ви или нисте?

Сведок Кораћ Предраг: Па, могуће. Не могу 100% да тврдим. Заједно смо померали и они су се буквално указали када смо померили у исто време смо их можда уочили.

Судија Милимир Лукић: Да ли сте ви предузели још неку радњу у вези криминалистичко техничког прегледа лица места осим 17.3.2003. године?

Сведок Кораћ Предраг: Ја лично?

Судија Милимир Лукић: Да.

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Судија Милимир Лукић: Како се догодило да ви будете у тој екипи која је ишла 17.3.2003. године?

Сведок Кораћ Предраг: Тај дан сам радио моју редовну смену од 7 ујутро до 19,00 часова. Шеф Радован Китић је ушао у просторију у којој ми боравимо и позвао ме је да кренем.

Судија Милимир Лукић: Добро. Хвала. Више немам питања.

Председник већа: Судија Радмила Драгичевић-Дичић има право на питања. Изволите.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хтела сам да вас питам је ли ви знате тачно који је то датум био или сте данас чули да је то био 17. март, колико од убиства Премијера сте ви били, 12. марта опште је познато да је било убиство Премијера?

Сведок Кораћ Предраг: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Колико дана после сте ви били?

Сведок Кораћ Предраг: Сазнао сам у међувремену када је било, нисам се сећао тачно. Знам да је било накнадно, али у међувремену сам дознао да је то било 17.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажите ми ко вас је позвао да идете на тај увиђај?

Сведок Кораћ Предраг: Радован Китић, шеф криминалистичких техничара.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли вам он нешто рекао да ту нешто има још да се допунски фотографише, што је већ у међувремену пронађено, нешто у том смислу?

Сведок Кораћ Предраг: Не. Позвао ме је на класичан накнадни преглед лица места који се врши када за то дозвољавају услови, када је у затвореном простору, па може накнадно да се...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли вам је познато да ли је Китић Радован одлазио између 12. значи након тог првог увиђаја и тог 17. одлазио на лице места?

Сведок Кораћ Предраг: Није.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Није вам рекао?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Није вам познато?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А кажите ми мало ми боље објасните сада та пећ како је стајала, и сада рекли сте да су то били лесонити је ли?

Сведок Кораћ Предраг: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Комади лесонита.

Сведок Кораћ Предраг: Столови, намештај.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта то значи је ли то значи да је пећ била затрпана потпуно?

Сведок Кораћ Предраг: Јесте.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Чиме затрпана лесонитима или и столовима и лесонитом?

Сведок Кораћ Предраг: Столовима, столицом, све је то стајало значи прислоњено о ту пећ.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Око више страна пећи, на више страна пећи или само на једној?

Сведок Кораћ Предраг: Пећ је у самом углу канцеларије тако значи на чеони део канцеларије где се налазе вратанца. То је тачно, значи буквално на вратанца пећи све је било наслоњено.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта значи све?

Сведок Кораћ Предраг: Столови, да ли је била нека столица, знам да смо премештали.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Кажете столови, је ли био један сто или наслагано више столова?

Сведок Кораћ Предраг: Не. Један сто па на њега наслоњене те плоче, столица и намештај. Не могу тачно да се сетим.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесу ли те плоче биле наслоњене на пећ, па онда сто или је био прво сто па плоче наслоњене на сто?

Сведок Кораћ Предраг: Прво сто, колико се сећам, па онда плоче.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А је ли сто имао дрвену ивицу која заклања вратанца?

Сведок Кораћ Предраг: Не сећам се тога.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Када ви видите та вратанца када сте склонили сто или сте видели пре него што сте склонили сто?

Сведок Кораћ Предраг: Не. Прво смо склонили сто и све што је било и вратанца су била благо одшкринута.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи нисте ви морали да их отворите?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Шта значи то благо одшкринута?

Сведок Кораћ Предраг: Па, рецимо једно 5 цм.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесу ли се видели опушци?

Сведок Кораћ Предраг: Јесу.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Нисте морали, нисте их видели када сте повукли вратанца него су се одмах видели?

Сведок Кораћ Предраг: Да. Ништа нисмо тражили. Одмах су се указали када смо померили наведени сто.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: И када сте ви фотографисали сада то што сте видели, јесте ли фотографисали и пре проналажења опушака или тек када сте пронашли те опушке?

Сведок Кораћ Предраг: Колико се ја сећам када смо их тек пронашли. Јер је накнадно пре тога је већ вршен увиђај и фотографисана је канцеларија у затеченом стању.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли још нешто пронашли ту?

Сведок Кораћ Предраг: У тој канцеларији не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли вам је познато да су скидане браве цилиндар тог дана са неких врата?

Сведок Кораћ Предраг: Знам да је био неки проблем са бравама али стварно не могу да се сетим из ког разлога је скинут.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Колико дуго сте се ви све у свему ту задржали?

Сведок Кораћ Предраг: У тој канцеларији око сат времена. Па сам сишао на доњи спрат да помогнем колеги.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања? Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Ако може сведок да се сети да нам опише тачан положај пећи у тој канцеларији гледано са улазних врата?

Сведок Кораћ Предраг: Пећ се налази са десне стране од улазних врата. Да кажемо на једно метар од овог зида на коме се налазе улазна врата према средишту канцеларије, од прилике.

Председник већа: Немате више питања? Да ли пуномоћници оштећених имају питања? Не. Да ли одбрана има питања за сведока? За реч се јавио бранилац оптуженог Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Да ли би сведок, каже да је ишао са својим претпостављеним Китићем, да ли сведок може да се изјасни да ли приликом таквих одлазака постоји или би он био у ситуацији да сазна за какву одређену писмену наредбу било суда или тужилаштва или неког другог и да ли су такву евентуалну наредбу имали, да ли је чуо од Китића или је само по позиву отишао на тај накнадни увиђај. Значи да ли је постојао такав документ?

Председник већа: Можете ли да се изјасните на те околности?

Сведок Кораћ Предраг: Могу да се изјасним. Криминалистички техничари немају увид у те захтеве за накнадни преглед лица места, значи само по усменом наређењу претпостављеног Радована Китића. Да ли је имао ја то не знам.

Адв. Ненад Вукасовић: То ви не знате да ли је имао. Добро. Рекли сте да сте скидали печат од оног воска на коме је грб, ознака МУП-а. Да ли вам је познато да ли за такву једну радњу скидања да ли сте за то имали наредбу, да ли сте разговарали са вашим руководиоцем Китићем шефом како га већ зовете, када сте дошли на лице места?

Сведок Кораћ Предраг: Нисам разговарао са њим.

Адв. Ненад Вукасовић: Ко је скидао печат ви или Китић?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу да се сетим.

Адв. Ненад Вукасовић: Не можете да се сетите када сте ушли ко је скидао?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да је Китић али нисам сигуран. Не могу да се изјасним 100%.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи не можете да се изјасните ни на који начин је скидан? Ломљен, како је био уопште причвршћен тај печат?

Сведок Кораћ Предраг: То је...

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је поред печата било још нешто?

Сведок Кораћ Предраг: Врата су била закључана нормално цилиндар је био закључан. А печат се налази од прилике изнад цилиндра и то се у жаргону ми кажемо скинут је печат, нема ту ништа да се скида, значи када се откључају врата и повуку конач који пролази кроз печат излази из наведеног печата и тада ми кажемо да је скинут печат. Да је неко ушао.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Рекли сте да су врата била закључана. О том потом ћемо око печата и тог скидања. Одакле кључ од тих врата?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да је шеф понео са собом, Китић.

Адв. Ненад Вукасовић: Понео са собом. Да ли сте имали кључ од претходних врата са ходника?

Сведок Кораћ Предраг: Не сећам се.

Адв. Ненад Вукасовић: На једно од питања сада да ми не замери нико из већа, на неко питање судије овде да ли је било још неког демонтирања рекли сте да је био неки проблем са бравом. На коју сте мислили браву када сте рекли био је проблем са бравом?

Сведок Кораћ Предраг: На вратима канцеларије.

Адв. Ненад Вукасовић: На вратима канцеларије. А да ли је био проблем на ходнику?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да није био.

Адв. Ненад Вукасовић: Мислите да није био. Реците ми када сте пошли на накнадни тај како ви кажете увиђај, и у реду, не знате да ли је било наредбе или није било наредбе, шта сте понели од опреме са собом када идете на увиђај, накнадни увиђај? Је ли то увиђај као увиђај, да ли се тада носи сва опрема или постоји неко правило па за накнадни увиђај може да се не носи ништа?

Сведок Кораћ Предраг: Носи се сва опрема.

Адв. Ненад Вукасовић: Шта та опрема сва подразумева?

Сведок Кораћ Предраг: Садржи фото торбу и несесер.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте ви имали фотоапарат?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да нисам.

Адв. Ненад Вукасовић: Због чега?

Сведок Кораћ Предраг: Зато што је у апарату колеге Ћурчића колико се ја сећам већ био филм са претходног прегледа лица места, па је пракса да се настави на исти филм да се фотографише да би имали сутра за захтев суда или већ...

Адв. Ненад Вукасовић: Говорите о 12. или говорите о неком другом датуму?

Председник већа: Не. 12. је рекао да није био на увиђају.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Говорим за овог колегу Ђурчића који је касније дошао, који је имао тај филм у себи, па питам да ли мисли на 12. или на неки други?

Сведок Кораћ Предраг: Не. Овај накнадни, мислим 17. да је у питању.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Ви сте 17. позвали овог колегу са фотоапаратом где је филм од раније. Сада вас питам да ли је то од раније мислите на 12. или на неки други датум?

Сведок Кораћ Предраг: Ја мислим да је у вези радње које су предузете за то лице места, да ли је било 12. или претходни дан, стварно не могу да се изјасним.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Рекли сте да вам је било познато да су узимани отисци папиларних линија у канцеларији је ли тако?

Сведок Кораћ Предраг: Да. Чуо сам.

Адв. Ненад Вукасовић: Чули сте. Да ли сте само чули или сте знали докле су стигли са отисцима папиларних линија? Да ли је тај посао завршен или не?

Сведок Кораћ Предраг: Што се тиче прегледа лица места завршен је. После у одељењу дактилоскопије нисам пратио шта се дешава.

Адв. Ненад Вукасовић: У то не улазимо. Значи ја говорим о самом увиђају. Према вашим информацијама питање узимања папиларних линија је завршено. Шта је дактилоскопија после радила, то вас не питам. Рекли сте да сте имали друге, ја сам овде записао, ако је то ваша реч, ви ме исправите, да базирали смо се на неке друге трагове. Да ли сте у том смислу рекли малопре да не би вам било шта ја импутирао, рекли сте објашњавали сте да сте знали за трагове папиларних линија и да сте се базирали на неке друге трагове. Па питам да ли је тачно ово што сам запамтио па сада вас то питам?

Сведок Кораћ Предраг: Јесте. Базирали смо се на друге трагове.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли можете да кажете које друге трагове? Шта то значи неке друге трагове? Које конкретно, можете ли да нам набројите неке?

Сведок Кораћ Предраг: Па, може. Рецимо на биолошке трагове.

Адв. Ненад Вукасовић: Које конкретно биолошке трагове?

Сведок Кораћ Предраг: На длаке, ДНК.

Адв. Ненад Вукасовић: ДНК је анализа, немојте ДНК, него шта за ДНК?

Сведок Кораћ Предраг: Где год можемо да пронађено ДНК.

Адв. Ненад Вукасовић: Не можете ви да нађете ДНК. Него шта тражите? ДНК је метода, то је лабораторијска метода.

Председник већа: Рекао је длаке и тако даље и тако даље.

Адв. Ненад Вукасовић: Шта још? То ме занима. Шта још?

Сведок Кораћ Предраг: Што може да се затекне на лицу места.

Адв. Ненад Вукасовић: Све то. Да ли сте имали извештај од 12. шта је урађено?

Сведок Кораћ Предраг: Нисам имао увид.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли вас је неко упознао шта је 12. докле се стигло и шта је урађено 12.?

Сведок Кораћ Предраг: У кратким цртама шеф ми је рекао.

Адв. Ненад Вукасовић: Шта значи то у кратким цртама, можете ли нам рећи шта вам је било познато 17. када сте пошли, шта је завршено са 12.?

Сведок Кораћ Предраг: Било ми је познато да је прегледана канцеларија на отиске, показао ми је колега где су пронађена чауре на крову који се види из те канцеларије. То је то. Ништа друго.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. И занима ме још нешто врло кратко. Када сте ушли у просторије, а то вас је исто питао неко од судија, односно на питање судије Радмиле Дичић, само ако можете да појасните, када улазите, гледате пећ, да ли видите вратанца или не видите?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли знате са које су стране вратанца или сте морали да тражите?

Сведок Кораћ Предраг: Нисам знао где су вратанца док нисмо померили столове.

Адв. Ненад Вукасовић: Сада ми реците, колико страна пећи ви прегледате? Колико страна пећи, страница пећи?

Сведок Кораћ Предраг: Како мислите?

Адв. Ненад Вукасовић: Па, ако узмемо да је пећ квадратна, или правоугаоног облика, онда има четири стране је ли тако?

Сведок Кораћ Предраг: Три стране се виде.

Адв. Ненад Вукасовић: То вас питам. Значи четврта је прислоњена уз зид. Колико ви страна пећи обрађујете?

Сведок Кораћ Предраг: Само смо наведене опушке фотографисали и изузели са лица места. Нисмо обрађивали.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте обрађивали ову страну, да ли сте обрађивали касније другу задњу страну, тражили тамо нешто?

Сведок Кораћ Предраг: Не. Само централно. Погледали смо унутра да ли има нешто у пећи, отворили смо да видимо.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, зар нисте тражили ДНК и са друге стране пећи.

Председник већа: Да ли је било нешто са других страна ове две које сте видели насложено на њих, да ли је било неких било каквих кутија?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Је ли нека длацица можда била? Није.

Сведок Кораћ Предраг: Нисмо је уочили.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисте уопште то тражили? Само сте то?

Сведок Кораћ Предраг: Не. Нисмо уочили. Тражили смо значи све што може да послужи да се документује.

Адв. Ненад Вукасовић: А када сте тражили јесте ли померали тада нешто? Са других страна?

Председник већа: Изјаснио се на то питање.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Са других страна, не само где су вратанца?

Председник већа: Ја сам питала, изјаснио се.

Адв. Ненад Вукасовић: А да ли постоји фотографија када сте ушли у просторију, пошто кажете да сте у низу правили фотографије, па сте звали овог колегу.

Сведок Кораћ Предраг: Претпостављам да постоји јер је фотографисана пре тога.

Адв. Ненад Вукасовић: Не знате шта хоћу да вас питам. Када сте ушли, још ништа нисте пипнули, јесте ли направили фотографију просторије у затеченом стању?

Сведок Кораћ Предраг: Колико се ја сећам не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли можете да кажете зашто да ли је то правило или шта, због чега нисте урадили то?

Сведок Кораћ Предраг: Код накнадног прегледа лица места...

Председник већа: Објаснио је то на питање судије Драгичевић-Дичић да је сматрао да су већ завршили 12.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. А када сте се базирали на тој једној страни где су вратанца, и померили те ствари, након снимања шта

сте радили са тим стварима, јесте ли то вратили на место како је и било или сте оставили онако како сте ви померили?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу да се сетим.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, били сте сат и нешто времена унутра. Па можете ли да се сетите шта сте радили са стварима, јесте ли уопште после враћали на место како сте затекли?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да их нисмо враћали, али не могу 100% да тврдим.

Адв. Ненад Вукасовић: Мислите да?

Сведок Кораћ Предраг: Да их нисмо враћали назад на првобитно место.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Објаснили сте зашто нисте потписали. И само ми реците једно ме само занима, да ли је колега који је дошао са фотоапаратом у коме је кажете филм који се наставља од неког претходног увиђаја из те канцеларије, да ли вам је рекао докле је стигао са фотографисањем?

Сведок Кораћ Предраг: Није.

Адв. Ненад Вукасовић: Није. Добро. А да ли сте ви имали прилике да видите уопште фотографије, кажете да извештај нисте видели о криминалистичко техничком прегледу лица места, нисте га читали, у реду. Да ли сте видели фотографије пре него што сте кренули на додатни или тај како ви кажете додатни увиђај да га тако назовемо, да ли сте видели фотографије просторије које су снимљене 12. управо на том филму на коме ви треба да наставите даље?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте видели уопште једну било коју фотографију од 12. марта када је рађен увиђај у канцеларији 55?

Сведок Кораћ Предраг: Нисам.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. И чини ми се да је рекао за цилиндар браве на ходнику да се не сећа да је демонтиран. Добро. Немам ја више питања. Хвала.

Председник већа: Да ли вам је познато да ли је после 17. марта вршен још неки увиђај у канцеларији број 55 у Гепратовој улици?

Сведок Кораћ Предраг: Није ми познато.

Председник већа: Добро. Да ли има још неко да се јави за питање са бранилачке стране?

Констатујем да се нико више не јавља да постави питања сведоку.

Да ли се неко од оптужених јавља за реч?

Јавља се оптужени Милорад Улемек. Изволите.

Показаћемо му након паузе фотодокументацију.

Опт. Милорад Улемек: Госпођо председавајућа, питао бих сведока оног момента када су склонили све те ствари, и када су уочили те пикавце, да ли сведок може да нам каже да ли је његов колега Китић имао било какав коментар или неку реакцију?

Сведок Кораћ Предраг: У том тренутку ништа није рекао.

Опт. Милорад Улемек: А касније?

Сведок Кораћ Предраг: Када је дошао колега Ђурчић...

Председник већа: Нећемо саслушавати сведока на околности шта је неко пред њим рекао. Изволите даље.

Опт. Милорад Улемек: Добро. Да ли сведок има сазнања да ли је колега његов или шеф како сам схватио Китић боравио у тој просторији између 12. и 17. марта?

Сведок Кораћ Предраг: Тада нисам имао сазнања.

Опт. Милорад Улемек: Нисам вас чуо.

Сведок Кораћ Предраг: Тада нисам имао сазнања да је био.

Опт. Милорад Улемек: А да ли сте их уопште имали касније?

Сведок Кораћ Предраг: Касније јесам.

Опт. Милорад Улемек: Од кога?

Сведок Кораћ Предраг: Од колега.

Опт. Милорад Улемек: Китића?

Сведок Кораћ Предраг: Не. Него од других колега са којим радим у групи.

Опт. Милорад Улемек: И још ме само занима нешто, помињали сте да је тај сто и те панелске плоче да су биле наслоњене на ту пећ и тако даље.

Сведок Кораћ Предраг: Да.

Опт. Милорад Улемек: Па сте помињали димензије стола. Колико ми се чини 2 метра са не знам колико сте рекли.

Сведок Кораћ Предраг: Димензија плоча.

Опт. Милорад Улемек: За плоче. А да ли можете да ми кажете величину тог стола ако се сећате?

Сведок Кораћ Предраг: То је обична школска клупа, обична. Није то, не могу тачно димензије овако да кажем, али то је обична школска клупа.

Опт. Милорад Улемек: Добро. И само ме још занима да ли сте приметили било шта од ствари са леве стране када се уђе у канцеларију?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу сада да се сетим.

Опт. Милорад Улемек: Добро. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Хвала. За реч се јавио оптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: Добар дан. Ја бих вас молио само да ми кажете рекли сте да сте тражили остале трагове између осталог и биолошке и длаке и тако даље. Реците ми на који начин сте то тражили?

Сведок Кораћ Предраг: Визуелно.

Опт. Звездан Јовановић: Визуелно?

Сведок Кораћ Предраг: Да.

Опт. Звездан Јовановић: Добро. Јесте ли имали неко помагало било какво?

Сведок Кораћ Предраг: Не. Ништа.

Опт. Звездан Јовановић: Ништа?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Опт. Звездан Јовановић: Хвала. Реците ми када сте нашли те отиске, односно опушке, да ли сте ту тражили евентуално трагове папиларних линија?

Сведок Кораћ Предраг: На опушцима?

Опт. Звездан Јовановић: Не на опушцима, ту около на каљевој и унутра у каљевој пећи и остало?

Сведок Кораћ Предраг: Не. Нисмо.

Опт. Звездан Јовановић: Нисте ни то?

Сведок Кораћ Предраг: Нисмо.

Опт. Звездан Јовановић: Захваљујем. Реците ми да ли се можда ваш шеф Китић изненадио када је видео те опушке ту?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу да се сетим.

Опт. Звездан Јовановић: Не можете да се сетите. Да ли вам је можда рекао да је он евентуално видео раније те опушке?

Сведок Кораћ Предраг: Није ми рекао.

Опт. Звездан Јовановић: Није вам то рекао?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Опт. Звездан Јовановић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Да ли се сећате какав је био филтер на тим опушцима?

Сведок Кораћ Предраг: Нисам вас чуо?

Председник већа: Боје филтера на тим опушцима?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да је био беле боје био.

Председник већа: А шта сте рекли за марку?

Сведок Кораћ Предраг: «Давидов».

Председник већа: Да ли се још неко од оптужених јавља да постави питање сведоку?

Констатујем да се више нико од оптужених не јавља да постави питање сведоку.

Сада ћемо прво направити једну паузу од пола сата. Сведок ће сачекати, па ћемо му показати фотодокументацију од 17. марта евентуално ће тада можда нешто више рећи око распореда ствари које је видео у овој канцеларији.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 30 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Председник већа: Наставак главног претреса.

Главни претрес настављамо доказним поступком.

У наставку доказног поступка изводи се процесна радња наставка саслушања сведока Кораћ Предрага.

Ви сте завршили усмено излагање и одговарали сте на питања чланова већа и других учесника у овом кривичном поступку. Сада ћемо вам показати фотодокументацију од 17.3. и евентуално од 12.3. у улици Гепратовој канцеларија 55 да би сте могли да се изјасните о ономе што сте ви тамо видели и на који начин сте затекли распоред тих предмета и да нам објасните тачно како сте ви то померали и шта.

Показује се фотодокументација која се налази у списима, из књиге 8, где стоји натпис фотографисање опушака пронађених на вратима краљице пећи у канцеларији број 55.

Имамо документацију о криминалистичко техничком извештају, улица Адмирала Гепрата 14, али немојте да почињете од 12. него почните 17. прво.

Показујемо фотографију 73 фотодокументације, зидана краљица пећ са отвореним вратима ложишта на којима су затечена три опушка цигарета марке «Давидов».

Да ли се сећате овог затеченог стања? Да ли је то тако било или је то направљено након померања?

Сведок Кораћ Предраг: Стварно не могу да се сетим.

Председник већа: Не можете да се сетите?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Председник већа: Добро. Да видимо фотографију број 74. Је ли видите овде неке паное са стране поред ове каљеве пећи?

Сведок Кораћ Предраг: Не. Не видим. Видим само ове...

Председник већа: Молим?

Сведок Кораћ Предраг: Видим мердевине само.

Председник већа: Можете ли да се изјасните у вези ових опушака да ли сте их овако затекли?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да јесте тако.

Председник већа: Да ли су ова вратанца била у овом положају када сте их ви да кажем онако уочили?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да су била мало притворена још, али да је због фотографисања да су...

Председник већа: Да нису била оволико отворена?

Сведок Кораћ Предраг: Нисам сигуран.

Председник већа: Никола, вратите 73 фотографију да видимо. 73 су исто више отворена.

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да су била мало...

Председник већа: Мање отворена?

Сведок Кораћ Предраг: Мање.

Председник већа: Ајде окрените другу страну фотодокументације. Да ли је то тако?

Сведок Кораћ Предраг: Јесте. То је тако.

Председник већа: Јесте ли ви били присутни када је вршено фотографисање?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да јесам. Не могу да се сетим.

Председник већа: Не сећате се?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу 100% да тврдим.

Председник већа: Добро. Нема ту више фотографија. Дајте допунски записник о крим. техничком прегледу. Да ли је вама било познато када је написан овај допунски извештај о криминалистичко техничком прегледу лица места од 17.3.?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да је написан у току смене.

Председник већа: Молим?

Сведок Кораћ Предраг: Написан је тај исти дан, колико је мени познато.

Председник већа: Ви га нисте потписивали или јесте?

Сведок Кораћ Предраг: Нисам.

Председник већа: Добро. Ајте уз овај допунски извештај покажите фотографију 53, 54, 55, 56, 57, 58. Значи од 53 до 58.

Фотографија број 54, ово где пише рекламни панони место затицања поред каљеве пећи. Да ли сте их ви овако затекли или су били некако другачије и да ли су то беле плоче о којима сте ви говорили или су то неке друге?

Сведок Кораћ Предраг: Јесте. То су те плоче. Колико се ја сећам оне су биле ослоњене о пећ.

Председник већа: На пећ?

Сведок Кораћ Предраг: Јесте.

Председник већа: Добро. Окрените даље. Покажите фотографију број 56. Да ли се сећате малопре сте описивали шта сте видели десно од улазних врата када сте улазили. Да ли се сећате да ли је било овако више столова положених или не?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу да се изјасним стварно.

Председник већа: Не можете да се изјасните?

Сведок Кораћ Предраг: Колико се ја сећам да је сто стајао непосредно поред пећи.

Председник већа: Добро. Окрените даље фотографију. Ево видите ову фотографију број 57.

Сведок Кораћ Предраг: Јесте. То је то само што је значи још су стајали столови и те плоче.

Председник већа: Молим?

Сведок Кораћ Предраг: Сто и ове плоче су стајале уз пећ.

Председник већа: И сто је био уз пећ?

Сведок Кораћ Предраг: Јесте.

Председник већа: Али видите да је сада овде се разликује боја плоча. Овде се виде неке браон плоче, а ви сте говорили о белим плочама.

Сведок Кораћ Предраг: Ја не могу...

Председник већа: Сведоку показана фотографија број 57 у којој пише затечено стање у просторији број 55, лево од улазних врата, а гледано од отвореног прозора па сведок изјављује колико се сећам биле су плоче наслоњене на вратанца и ту се налазио и сто наслоњен.

Сећате ли се ових кутија са стране?

Сведок Кораћ Предраг: Не.

Председник већа: Не сећате се тих кутија? Добро. Да ли се врата од ове пећи, можете ли се изјаснити, налазе сада испод ових плоча дрвених или се налазе са ове друге стране тамо где видимо мердевине прислоњене?

Сведок Кораћ Предраг: Мислим да се налазе тамо где су мердевине.

Председник већа: Молим?

Сведок Кораћ Предраг: Тамо где су мердевине.

Председник већа: Тамо где су мердевине?

Сведок Кораћ Предраг: Да.

Председник већа: Добро. Покажите следећу фотографију. Да ли се уопште сећате овог намештаја у тој канцеларији?

Сведок Кораћ Предраг: Не сећам се.

Председник већа: Добро. Окрените још једну фотографију. Дајте ми сада то. Страна 1 фотодокументације од 5.4.2003. године. Само то да видимо. Фотографисана улазна врата просторије на другом спрату у улици Адмирала Гепрата број 14, али је фотографисање направљено 5.

априла. Интересује ме само у вези овог печата који је био, да ли се сећате да ли се овај воскани печат налазио овако обележен као овај овде или на неком другом месту?

Сведок Кораћ Предраг: Не могу стварно тог детаља да се сетим.

Председник већа: Добро. Хвала. Имате ли нешто још да нам додате, а што нисте рекли?

Сведок Кораћ Предраг: Ништа.

Председник већа: Завршено је саслушање сведока Предрага Кораћа.

Отпушта се сведок Предраг Кораћ. Ево вам лична карта. Можете да идете.

Да ли има неко нешто да примети у односу на исказ овог сведока?

Заменик Специјалног тужиоца нема ништа да примети.

Пуномоћници оштећених ништа.

За реч се јавља бранилац оптуженог Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Оно што имам да приметим у односу на данас саслушаног сведока поготово по питању накнадног увиђаја видимо да управо у извештају који је писмено сачињен не стоји нигде да је скидан восак, да је скидан печат. Дакле да су врата распечатирана. Друго, не знамо по ком и чијем писменом налогу се ишло 17. Друго, постоје одређене контрадикције које су врло важне и врло битне у исказу овог сведока и раније саслушаних сведока управо на околности почев од 17. И то конкретно, сведок који је вршио фотографисање односно који је правио ове фотографије Предраг Ћурчић који је правио ове фотографије је на саслушању овде пред овим судом 18.1.2007. године јасно се изјаснио да је овде данас саслушани сведок Кораћ управо он скидао цилиндар са браве, цилиндар са врата са ходника. На ваше питање и питање судије Дичић и на моје питање, да ли је, мислим да је и господин Лукић нешто питао у том смислу, да ли се сећа било чега, није му било јасно ни око канцеларије 55, али видимо да се не сећа свега онога што овде додирује, а говорим овде пошто се ради о конкретном подметању доказа, односно покушају да се подметну докази и видимо да се не сећа чак ни да је радио било шта око ходника,

односно око цилиндра браве на ходнику. Сведок Предраг Ћурчић се изјаснио 18.1. да је Кораћ управо скидао са ходника врата скидао је овај цилиндар. Друго, сетимо се сведока који је овде саслушаван на околности од 12. када су дошли на лице места и говорио је отворено да су радили, тражили трагове папиларних линија по читавој каљевој пећи, и закључак и констатација тада тог сведока који је директно радио на скидању односно проналажењу отисака папиларних линија са каљеве пећи, и на моје директно питање је одговорио, дошли смо и до вратанца каљеве пећи, вратанца су била затворена и нису пронашли никакве отиске који би били евентуално евидентирани и битни за даљи део поступка. Данас видимо дакле вратанца затворена. Ништа се не говори о било каквим стварима које би спречавале да се дође до тих вратанаца нити да је увиђајна екипа тада померала било шта. Данас сведок говори овде чак о столу, па се онда касније, а то можемо и кроз транскрипт врло лако да проверимо, чак је рекао не само сто, него је рекао клупа, школска клупа је била поред. Па на ту клупу су били даље наслагане ствари. Нигде на овој фотографији то не видимо. И сада ако упоредимо, а што сам и својевремено говорио, ако упоредимо фотографију 73 видећете овде кутија, столица једна, друга столица и ове мердевине. Од стола или од те клупе нема ништа. Ако упоредимо са фотографијом 57, што сте га исто ви питали госпођо председнице, где су ове кутије које видимо, а опет се та фотографија разликује од фотографије број 54 где те кутије нема, онда се овде поставља питање шта је овде рађено и која је сврха била овога. У том смислу ја предлажем да се овај део документације издвоји и да се једноставно не може користити као доказ, а у правцу даљег рашчишћавања свега тога ја ћу предложити већу да веће одлучи да спроведемо један доказ и то све може писменим путем да затражимо од МУП-а Републике Србије конкретно Одељења које је радило, Управа која је радила ово, да видимо по чијем налогу мора да постоји нечији налог, нечији захтев, писмени или усмени, савршено је свеједно, да видимо, али негде је забележено, због чега се 17. иде на додатни или како бих рекао поновни увиђај. Који су то били подаци неопходни да се тражи и ДНК, траже се и други трагови, али видимо да су на питање оптуженог Звездана Јовановића да ли су код себе имали одређена средства помагала када су тражили управо те микротрагове и биолошке трагове, рекао је не. Значи да оком су тражили, што је апсолутно немогуће и то није у складу са радом службе техничара и друго, замислите понели су све, и чак и восак, и печат, само нису понели фотоапарат, и онда им је био потребан колега који је ово фотографисао. Друго, у чему је још једна битна разлика између њега, овог данас саслушаног сведока Кораћа и сведока Ћурчића, који је саслушаван 18.1., он каже да су га позвали после сат и нешто времена и да их је затекао у соби горе и да је фотографисао, а данас овај сведок говори о томе да је заједно сишао са, док су још радили у доњим просторијама, на спрату

испод, да су онда позвали Ћурчића који је дошао, па су тек после тога ишли горе и пронашли пикавце, односно опушке. Дакле, овај данашњи исказ сведока са свим оним његовим не сећам се, не могу да се сетим, конкретно и на ваше питање да ли сте чак заједно напустили просторије и отишли заједно, ни то није могао да се сети како су изашли, како су стигли тамо у ту своју централу. Према томе, овај исказ овог сведока је данас до те мере немушт у том смислу да покушава да са себе скине један део одговорности која ће сигурно уследити у односу на неке друге овде који су ово радили. А то је покушај и овде нас да се дезавуише и суд и сви ми овде у судници, а остало је отворено питање коме је ово требало да се 17. иде. Из тог разлога предлажем прво да се овај део записника од 17. издвоји да не може бити коришћен као доказ, јер се ради очигледно о неким стварима које су рађене противзаконито, да се ове фотографије нормално исто не могу користити, а до одлуке коначне бих замолио да веће прихвати предлог одбране Звездана Јовановића да се директно затражи од Министарства унутрашњих послова Републике Србије надлежне управе сада не знам напамет, говорим овако напамет да видимо што мислим да је за нас овде битно и врло важно би било утврђивање чињеничног стања по чијем писменом налогу наредби се 17. одлази, ломи службени печат, запечаћена просторија, ломе цилиндри браве и то два, на канцеларији 55 и на ходнику, а ако се сетимо и то су за мене врло важне ствари, а видећемо и 12. се тамо спомиње исто опет неки цилиндри, опет нешто није било у реду. И сада остаје једноставно нејасно, 12. и 17. сачекаћемо и овог сведока Миомановића да чујемо и њега. Па ово су генералне примедбе на исказ овог сведока. Ово је покушај једноставно избегавања да се проговори о правим разлозима доласка 17. и шта је тиме требало да се постигне. Да не дајем ја овде свој закључак. Овде је требало да се покрије нешто што би касније послужило некоме за учвршћивање свог...

Председник већа: Добро. То ћете анализирати у завршној речи.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Толико. Ништа више.

Председник већа: Да ли се још неко јавља да примети нешто у односу на исказ данас саслушаног сведока?

За реч се јавио оптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: председавајућа, имао бих примедбу на исказ овог сведока. Пре свега, ја сада овде немам тачно транскрипте о саслушању Китића који је присуствовао овоме, али колико се сећам, ја ћу се наравно исправити уколико грешим, али колико се сећам, Китић је овде наводио да приликом уласка нису померали ништа, да су се видела

отворена вратанца и да су се видели ти пикавци. Дакле, једна сасвим другачија прича од истог човека који је наводно био на истом месту. Дакле, у том делу бих ја опет кажем колико се сећам, оваква је његова изјава, ја ћу се исправити. Ја бих вас још сада замолио да искористим ову прилику пошто ја нисам био упознат са оним записником који је истражни судија направио на Фрушкој Гори, па сада када сте ви прочитали, имао сам прилике да га прочитам и да изнесем једну примедбу ако ми дозволите.

Председник већа: Примедбе на онај видео и аудио запис?

Опт. Звездан Јовановић: Да. На видео и аудио запис и плус на записник, пошто ја нисам имао прилике раније да се упознам.

Председник већа: Само дајете примедбу или изнесите одбрану?

Опт. Звездан Јовановић: Примедбу. Директну примедбу на то.

Председник већа: Хоћете ли то да оставимо за сутра да данас завршимо са сведоцима?

Опт. Звездан Јовановић: Нема проблема.

Председник већа: То ћемо у наставку главног претреса, даћемо вам прво реч.

Опт. Звездан Јовановић: Тражим ово, извињавам се што вас прекидам, тражим ово искључиво зато што ја нисам имао прилике да се упознам са тим, а сада сам видео јер видећете разлог зашто вам тужилаштво и полиција нису дали оригиналне касете и зашто су вас ускратили за онај део када је судија присуствовао, када је то снимао.

Председник већа: Сутра ћете о томе говорити. Данас да наставимо са сведоцима.

Да ли се још неко јавља од оптужених да стави примедбу на исказ овог сведока?

Констатујем да се нико више не јавља за реч да стави примедбу.

Молим да се позове сведок Владимир Миомановић.

Добар дан. Владимир Миомановић, име оца?

Сведок Владимир Миомановић: Љубомир.

Председник већа: Колико сте година стари?

Сведок Владимир Миомановић: 59 година. Скоро 60.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок Владимир Миомановић: Дипломирани физикохемичар.

Председник већа: Где сте запослени?

Сведок Владимир Миомановић: Сада сам пензионер.

Председник већа: МУП-а Србије је ли тако?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Председник већа: Где сте радили пре пензионисања, ваше последње запослење?

Сведок Владимир Миомановић: Криминалистичко технички центар МУП-а Србије.

Председник већа: Радно место на којем сте радили?

Сведок Владимир Миомановић: Начелник КТ центра.

Председник већа: Које управе?

Сведок Владимир Миомановић: Управе криминалистичке полиције.

Председник већа: Одељење? Начелник криминалистичке полиције, извињавам се, слабо смо контактирали па онда не знам. Адреса вашег стана?

Сведок Владимир Миомановић: Мине Вукомановић 5.

Председник већа: Добро. Идентитет сведока утврђен на основу личне карте Х 175395, издате од МУП-а Србије, СУП-а Београд, 8.8.1997. године. Лични број 2307947710171.

Ја ћу вам најпре, ви знате да сте позвани овде као сведок с обзиром на посао који сте обављали у кривичном поступку против опт. Милорада Улемека и других, због кривичног дела извршеног на штету оштећеног Зорана Ђинђића Председника Владе, атентат који је био 12. марта 2003. године. Најпре ћу вам дати упозорења као сведоку.

Дужни сте да говорите истину и не смете ништа прећутати. Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да дајете одговоре на питања којима би вероватно изложили себе или себи блиска лица кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. А дужни сте да суду пријавите сваку промену адресе боравишта или пребивалишта.

Јесте ли разумели ова упозорења?

Сведок Владимир Миомановић: Јесам.

Председник већа: Поред тога, позваћу вас да сходно одредбама ЗКП-а положите заклетву као сведок пред судом, тако што ћу ја прочитати текст заклетве, а ви ћете уколико сте сагласни са заклетвом рећи «да», уколико постоје неке сметње ви ћете рећи који су разлози због чега не желите да положите заклетву.

Текст заклетве гласи: «Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок Владимир Миомановић: Да.

Председник већа: Да ли сте у сродству са неким од оптужених у овом кривичном поступку?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Председник већа: Ми смо вас позвали рекла сам вам поводом овог догађаја од 12. марта 2003. године. Потребно је да се изјасните у вези околности које су обављене приликом вршења увиђаја 12. марта испред зграде Владе Републике Србије у Гепратовој улици, као и шта вам је познато о допуни криминалистичко техничког прегледа и састављања извештаја 17. марта у канцеларији број 55 у улици Адмирала Гепрата када су пронађени опушци цигарета, да ли сте их и када претходно видели, од кога сте то сазнали, како је сачињено, коме су послати ти опушци и ко их је послао, колико комада, које врсте цигарета, с обзиром на налаз вештака из Висбадена где се помињу две

врсте цигарета «Марлборо медиум» и «Давидов». Изволите, реците прво у слободном излагању, па ако нешто буде нејасно ми ћемо поставити питање.

Сведок Владимир Миомановић: Дакле, овако, 12. смо обрађивали ту просторију криминалистичко технички, не треба да објашњавам како. Радили смо је углавном механичким методама. То је са прахом. Наравно, прикупили смо све оне трагове које видите ту у документацијама. Сутрадан, да сутрадан, су дошли Немци. Питали су нас шта смо употребили од метода. Објаснио сам, употребили смо механичке, да смо употребили прахове. Предложили су да радимо хемијски, да радимо са циано крилатима. Што наравно сам се сложио. Али је то захтевало потпуно затварање прозора, врата, упаравање циано акрилатних пара, пошто су оне опасне, отровне, канцерогене, улаз након испарења није могућ без маске, без заштите и тако. Ја нисам био тада када су они то радили. Био је тадашњи шеф Радован Китић и колеге из Немачке. Они су направили тај хемијски процес. Да ја не објашњавам даље око хемијског процеса.

Председник већа: Изволите даље.

Сведок Владимир Миомановић: Онда су пронашли, практично од отисака ништа, што ми нисмо нашли пре тога. Просторија је запечаћена и Радован је после пар дана не знам да ли је то било 17. ишао поново јер смо чекали да се то излуфтира, да се мало смире те паре, биле су опасне. Радован је отишао да доради још нешто, да уђе. То нам је редовна пракса када су у питању тежа дела, да ми не затворимо случај тако што само првог дана одемо. Значи више пута. И тада је пронашао те пикавце. Не сећам се да ли је било три или четири. Не знам марке. Знао само да ме је обавестио да је нашао, када је склонио неке панеле, па на вратима од пећи, каљеве пећи. И ја то наравно нисам могао ни да добијем, то иде у наш магацин, односно иде кроз крим. технички извештај у наш магацин. Одатле смо то послали преко Интерпола Висбадену. Ако сам нешто прескочио питајте.

Председник већа: Кажете обавестио вас је Китић око тих цигарета. Можете ли ви прво да се изјасните да ли сте ви улазили у канцеларију број 55, у улици Адмирала Гепрата и када први пут?

Сведок Владимир Миомановић: 12. први пут и последњи пут.

Председник већа: После?

Сведок Владимир Миомановић: После више нисам.

Председник већа: Кажите ми пошто сте били овако мало кратки у излагању, да нам опишете мало начин када ви први пут сазнајете шта се десило, да ли сте изашли на лице места, да нам онај првобитни увиђај опишете, да ли сте ту видели ко је руководио увиђајем, када сте обавештени да ће Немци доћи, ко вас је о томе обавестио, ко је задужио Китића да иде са Немцима у канцеларију, да ли је још неко ишао пре њега са њима и тако даље, ко је те цигарете послао у Висбаден да се обави ДНК анализа, да ли су поред тих цигарета послате још неке цигарете, ако јесу које, где су пронађене?

Сведок Владимир Миомановић: Ајмо полако.

Председник већа: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Ајмо полако.

Председник већа: Па ја претпостављам да вас подсетим да ви знате о томе доста. Изволите.

Сведок Владимир Миомановић: Па, најава је ишла преко редовно Осмог одељења да је била нека пуцњава испред Владе. Још нисмо знали да је то био атентат. Онда је пошла екипа. Онда смо сазнали да је то атентат. Онда имамо два места. Имамо место испред врата Владе и место где је стајао стрелац и ја сам тада пошао са екипом која је била поприлична. Тачно да вам кажем не знам ко је. Мислим могу да се присећам. Има то у документима. Онда сам поделио екипу као начелник, једна је радила испред врата, једна је радила у Адмирала Гепрата. Наравно, Китић је био шеф који је то радио у Адмирала Гепрата. Нисмо реметили, нисмо много улазили у просторију да не би смо реметили и нанели неке трагове који су непотребни. Увиђајем руководи обично Осмо одељење, оперативно одељење. Али када се врши овај криминалистичко технички преглед наравно ја као начелник сам то руководио, односно поделио екипу која ће шта да уради. То смо радили до негде касно ноћу. И сутрадан ми је речено да ће да дође екипа из Немачке из Висбадена. Ја сам их сачекао. Објаснио сам шта смо нашли од трагова.

Председник већа: Добро. Јесте ли тада имали готов овај записник о криминалистичко техничком извештају тада када су Немци дошли, да ли сте то њима показали, преводили и тако даље?

Сведок Владимир Миомановић: Не могу да се сетим да ли је био готов откуцан записник о криминалистичко техничком прегледу.

Међутим, показали смо им трагиће које смо све нашли. То смо им све, али то њима наравно ништа није значило док не изађу на лице места, док не прегледају они лице места, одреде даљину, стајно место стрелца и тако.

Председник већа: Добро. Ви кажете као начелник тада можете ли да нам се изјасните да ли сте, рекли сте да нисте улазили чини ми се 12. у ту канцеларију 55?

Сведок Владимир Миомановић: Био сам испред врата.

Председник већа: Испред врата.

Сведок Владимир Миомановић: Није у реду да се уђе. Уђе онај ко ради. Са друге стране смо улазили и излазили на кров да би смо тражили чауре, јер су чауре биле просуте по крову у овој трсци тамо што је.

Председник већа: Нисте ми одговорили малопре сам вас питала ко вас је обавестио да ће доћи стручњаци из Немачке да врше увиђај?

Сведок Владимир Миомановић: Не сећам се, али мислим да је то био тадашњи начелник Секретаријата. Не сећам се тачно.

Председник већа: А ајде да се вратимо онда на ове цигарете, ове опушке цигарета, када ви први пут сазнајете да су пронађени опушци, да ли сте пре тога имали сазнање да је нађен неки други опушак у канцеларији 55 и ако јесте када сте о томе били обавештени, а онда на ово од кога сазнајете и када први пут и ко их шаље Висбадену и када?

Сведок Владимир Миомановић: Ја знам за ове опушке претходне не знам, не могу да се сетим. Можда је и било у свим оним траговима.

Председник већа: Добро. Добро.

Сведок Владимир Миомановић: А то је било тог трећег, четвртог дана када се излуфтирала просторија, практично када су почели поново да раде, да виде шта би још могли да скину тамо, да пронађу. Тада сам сазнао када се Китић вратио назад са увиђаја. Тада ми је показао, не показао, рекао ми је да су пронашли, мало га је било и срамота јер требао је то да нађе првог дана.

Председник већа: Можете ли ми рећи ко је послао те опушке у Висбаден да би се урадила ДНК анализа?

Сведок Владимир Миомановић: Видите, ми смо пре тога послали пушку.

Председник већа: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Још нешто смо ваљда послали пре тога у Висбаден, већ је постојао контакт.

Председник већа: Не разумем вас сада.

Сведок Владимир Миомановић: Не знам. То је ишло преко Интерпола. Није то ишло преко нас.

Председник већа: Па, не, ваљда се доносе опушци тамо код вас па онда...

Сведок Владимир Миомановић: Наравно, код нас у депозит. Из депозита када ко тражи суд, шаљемо њему.

Председник већа: А није вам познато као начелнику те службе када вам је суд затражио и дао наредбу да се то пошаље Висбадену, да ли сте ви било шта потписали да сте послали око тих опушака и да сте направили некакву белешку око тога? Ви лично?

Сведок Владимир Миомановић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Око било каквих опушака цигарета из овог предмета?

Сведок Владимир Миомановић: Ја могу да се сетим вероватно је био неки допис.

Председник већа: Добро.

Сведок Владимир Миомановић: Према Интерполу. Нисам ја могао према Висбадену. Него према Интерполу, па Интерпол Висбадену.

Председник већа: Имате ли нешто да нам кажете, а што вас ја нисам питала?

Сведок Владимир Миомановић: Молим?

Председник већа: Имате ли нешто да нам кажете, а што вас ја нисам питала?

Сведок Владимир Миомановић: Немам.

Председник већа: Добро. Хвала. Ја немам питања више за овог сведока. Да ли има неко други? Судија Милимир Лукић, изволите.

Судија Милимир Лукић: Кажете да је дана 13.3.2003. године у просторији канцеларије 55 у улици Адмирала Гепрата изазвана хемијска реакција и рекли сте која је та хемијска материја била које је пуштена у тој канцеларији. Хоћете ли поновити само да би знали?

Сведок Владимир Миомановић: Циано акрилатне паре. Оне служе за изазивање латентних отисака прстију.

Судија Милимир Лукић: Сада вас питам када се изложе предмети додиром те паре, да ли они остају контаминирани на тим предметима?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно ако постоје отисци залепе се.

Судија Милимир Лукић: Ја вас не питам за отиске сада него вас питам када дођу те паре у додир са свим предметима у тој просторији, да ли они остану на тим предметима или временом дође до испарења те супстанце?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Забели се. Малтене се цела просторија забели. Тешко се пере. Пере се ацетоном, ако је наравно довољно изазивање било паром. Неки пут се само то уради толико да би се назначили отисци и онда када се назначе, довољно се пусти паре само да се назначе и онда се одраде механичким путем па дигну фолију.

Судија Милимир Лукић: Да вас питам сада, пошто су ти опушци пронађени након изазивања те хемијске реакције, односно да ли су на тим опушцима требали да пронађу трагове те хемикалије?

Сведок Владимир Миомановић: Па, ако су били заштићени, ако нису били у облаку циано акрилата, онда их нема. А ако нису нашли би их.

Судија Милимир Лукић: Добро. Немам више питања. Хвала.

Председник већа: Судија Радмила Драгичевић-Дичић изволите.

Сведок Владимир Миомановић: Могу само да допуним да то не утиче на никакве биолошке трагове циано акрилати, знате да их могу да промене у том смислу да не може после да се уради профил.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ја сам хтела да вас питам, овде имамо неких писмених извештаја који сте ви потписали који везано и за ваш исказ и за исказе ваших колега уносе забуну па да покушамо да разјаснимо ту забуну. Сада овде почећу од овог извештаја, можете ви прићи да погледате, то је извештај који смо ми читали, сачекајте тамо прво, донеће вам, од 18. марта 2003. године, а тиме упознајем ево и све овде странке, где ви достављате истражном судији Александру Чолићу фотодокументацију, крим. техничке извештаје, службену белешку, не пише од код датума службену белешку, допис, а после има из даљих прилога се види да се то односи на службену белешку од 15. марта 2003. године, па извештај о дактилоскопској обради трагова, о прегледу чаура, делова пројектила, вештачења, 5 вештачења, која се односе на преглед уложака браве и парафинских рукавица, и вештачење о прегледу гардеробе и ствари. То достављате истражном судији Чолићу 18. марта, па се онда овде види да истражни судија Александар Чолић 19. марта 2003. године шаље допис Савезном криминолошком одељењу Републике Немачке где сада он њима доставља ћебе, биолошке трагова на достављеном ћебету, између осталог и опушке под тачком 2, присуство биолошких трагова, ради анализе присутних биолошких трагова и ДНК профиле истих, на достављеним опушцима пронађеним у просторији из које се пуцало. Сада уз овај ваш значи допис од 18. марта произилази да ви достављате истражном судији ову службену белешку вашу од 15. марта 2003. године. Ја ћу вам дати то све после, коју сте ви потписали. И у тој службеној белешци ви обавештавате односно констатујете да је 13. марта 2003. године била екипа криминалистичког одељења из Савезне Републике Немачке, затим да су у току 13. марта и 14. марта значи 14. марта екипа стручњака из Немачке извршила накнадни увиђај, примењујући методе које користи немачка полиција, при чему није пронашла ниједан додатни траг у односу на првобитно извршен увиђај. Што сте и сада казали. Па сте рекли да је извршила тродимензионално снимање објеката, са спољне стране, мерења, сада везано за место убиства Премијера до стајног места стрелца износи 129 метара и везано за то тај један мали став. Затим кажете да је дана 14. марта у телефонском разговору потврђено да је из лабораторије у Висбадену да се ради о калибру 308 Винчестер, и сада везано за чауру, у три реда, и сада последњи став који каже од стране стручњака немачке

полиције затражено је да са собом понесу у циљу детаљног испитивања делова пројектила пронађених на месту извршења кривичног дела, значи то је урађено. Ови трагови су предати по одобрењу тужиоца. Заједно са траговима пројектила предато им је три опушка пронађена на вратима каљеве пећи, фотодокументација крим. технике СУП-а Београд, скица лица места и обдукционе слике са фотографијама. О резултатима испитивања обавестиће нас званично писменим путем. Значи из овог сада, ваше белешке од 15. марта произилази да су та три опушка већ тада 15. марта била пронађена и предата, разумете?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно да нису. 17. су нађени.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А ви 18. марта достављате истражном судији. Ево погледајте.

Сведок Владимир Миомановић: Ако мислите на ова три пикавца која су пронађена 17.?

Председник већа: Да.

Сведок Владимир Миомановић: Они су у склопу свих трагова послати 18.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Та белешка је од 15. разумете, погледајте ту белешку која носи датум 15. марта.

Сведок Владимир Миомановић: То је везано за цео предмет 15. јер смо ми 15. предали судији је ли тако. Нисмо могли да упишемо нешто што...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не. Само ево, има ту тај допис напред, ваш допис од 18. марта где ви достављате истражном судији све везано за предмет, вештачење, фотодокументацију, јесте ли га пронашли?

Сведок Владимир Миомановић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: И достављате му службену белешку, а ту има та белешка од 15. марта. Из те белешке од 15. марта произилази да су та три опушка предата 15. марта.

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Је ли можете то да нам објасните?

Сведок Владимир Миомановић: Немам шта да вам објасним. Вероватно је грешка у датуму. Шта имам да вам објасним друго.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Ком датуму? 15. или?

Сведок Владимир Миомановић: Па, 15. наравно.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро.

Сведок Владимир Миомановић: Шта ту има страшно.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Има ваш допис видите има ваш допис ту, дајте ми да пронађемо од 15. марта Институту безбедности, што сам ја овде забележила, Институту безбедности да достављате разне ствари, између осталог и део цигарете, то се односи на...

Сведок Владимир Миомановић: То се не односи на те цигарете.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не односи се на ово наравно.

Сведок Владимир Миомановић: То ће да буде из «БМВ»-а.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Значи то је одмах после ове белешке од 15. марта, иде тај допис од 15. марта 2003. године.

Сведок Владимир Миомановић: Тако је. Те цигарете немају везе. То је вероватно из «БМВ»-а.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Пише део цигарете, значи овај допис Институту безбедности у, не знам, трећем реду, пише део цигарете без филтера, очигледно да се не односи на три опушка која се спомињу такође у овој службеној белешци. И рекли сте да је Китић Радован ишао са Немцима 13.?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Он је био са њима горе. Ми смо их довели, више кола је било.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Он је ишао са њима, ви нисте?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли вам је он после тога рекао да је пронашао опушке?

Сведок Владимир Миомановић: То је било 13. и 14. када су Немци били.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли вам је Китић Радован после одласка Немаца рекао да је видео?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Још неке, да је видео опушке?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Није ни могао да уђе.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Није ни могао да уђе. Мора са маском да уђе унутра.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Ушао је али са маском, није уопште гледао?

Сведок Владимир Миомановић: Нису ништа даље претурали, само што је споља видљиво.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Само вас питам.

Сведок Владимир Миомановић: Наравно, брзо су изашли.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хоћете да погледате, значи ви кажете да је то грешка у датуму?

Сведок Владимир Миомановић: Па, вероватно. Вероватно грешка у датуму. Можда и није грешка с обзиром на предмете који су пронађени 13. разумете. Службена белешка писана...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не 13. него 12.

Сведок Владимир Миомановић: 12. и то је на меморијској машини вероватно остало тако. Секретарица је само написала.

Председник већа: Кажете грешка је у куцању?

Сведок Владимир Миомановић: Датума тог горе у заглављу што пише.

Председник већа: На ту грешку мислите у заглављу?

Сведок Владимир Миомановић: На ту. Да.

Председник већа: Добро. Пошто ја видим из овог налаза који је дао Висбаден први налаз, ви сте имали контакте са њима? Ово што су вештаци послали из Висбадена?

Сведок Владимир Миомановић: Имао сам контакт, да.

Председник већа: У њиховој анализи тамо постоји доказ када су шта они примили па каже у периоду од 13.3. до 9.4. су примили ћебе, делове муниције, 7 остатака од цигарета, и тамо стоји да су остаци од цигарета запримљени 25. марта 2003. године.

Сведок Владимир Миомановић: Нисам вас разумео. Да су 25. марта?

Председник већа: Да. Можда су они то преузели од њих тамо.

Сведок Владимир Миомановић: Па, наравно, вероватно су то преузете 25. марта.

Председник већа: Добро.

Сведок Владимир Миомановић: Не знам, тај део даље када је ишао од нас ја то не знам.

Председник већа: А само да се разјаснимо око ове службене белешке. Када сачињавате службену белешку и слали сте је истражном судији, да ли се датум сачињавања белешке негде евидентира кроз неке књиге у оквиру службе интерно или ван?

Сведок Владимир Миомановић: Свака службена белешка, сваки папир који је отишао према судији, се налази и у министарству. Разумете? Значи постоји копија тога.

Председник већа: Сада не знам да ли је заведен под погрешним датумом зато што сте рекли да је то грешка у куцању. Нисте ме разумели вероватно. Да ли је белешка негде посебно евидентирана у служби где сте ви радили?

Сведок Владимир Миомановић: Не верујем зато што је цео предмет један предмет води се под датумом од 12. Разумете? Све што се пакује води се на 12.

Председник већа: А ово што сте слали 18. истражном судији, то се онда води под 18., а службена белешка то ме интересује да ли белешку негде евидентирате или је само убаците у предмет од 12. марта?

Сведок Владимир Миомановић: Само у предмет од 12. убацим у копији.

Председник већа: Добро. Мало пре ми нисте одговорили пошто је послато Висбадену 7 опушка цигарета, можете ли тачно...

Сведок Владимир Миомановић: Седам?

Председник већа: Па, 3 «Давидова» и 4 «Марлбора медиум», знате ли нешто о та 4 друга опушка?

Сведок Владимир Миомановић: Не знам.

Председник већа: Да ли су вас упознали нешто крим. техничари када су вршили снимање станова у којима су боравила лица која су на оптужници да су негде нашли та 4 опушка «Марлборо медиума», да ли нешто о томе знате?

Сведок Владимир Миомановић: Па. било је много станова. Много предмета, много трагова.

Председник већа: Па, нису сви једнаки.

Сведок Владимир Миомановић: Не могу да се сетим сада.

Председник већа: Добро. То мислите само у односу на овај предмет да је било много трагова?

Сведок Владимир Миомановић: У односу на тај предмет.

Председник већа: Добро. Хвала.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хтела сам да вас питам још везано, ако има потребе да погледате, за овај допис ваш од 18. марта 2003. године који носи КУ број и КТ број, где ви достављате истражном судији све ово што сам вам прочитала, фотодокументацију и крим. техничке извештаје, службену белешку, па налазе, да ли се сећате да ли ви овог 18. марта 2003. године достављате истражном судији све укупно што је урађено од стране вашег одељења истражном судији везано за 12. март, 13., 17.?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: То је то све?

Сведок Владимир Миомановић: Да.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: А да ли је нешто пре тога достављано истражном судији од налаза или би како обично радите све на крају доставите када завршите?

Сведок Владимир Миомановић: Углавном када завршимо предмет, направимо скицу, документацију, трагове, онда предамо судији све. И наравно, ако нешто буде тражио судија, па ми урадимо накнадно.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Значи ово значи овде је и овај извештај од 17. марта?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: У свему овоме?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је. Тако би требало да буде.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро. Да ли сте ви имали лично контакта са истражним судијом је ли то био ваш задатак или?

Сведок Владимир Миомановић: Па, нисам. Нисам имао контакт. Нема разлога да имам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Писмени је и овај контакт ако му нешто достављате?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно, па то мислим. Лични контакт овако не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Нисам ни мислила лични контакт.

Сведок Владимир Миомановић: Не. Наравно да смо то службено преко...

Председник већа: Да ли сте видели истражног судију приликом вршења увиђаја испред зграде Владе код улаза број 5?

Сведок Владимир Миомановић: Јесам.

Председник већа: Ко је први дошао ви или истражни судија?

Сведок Владимир Миомановић: Ја.

Председник већа: Да ли сте тада контактирали службено са истражним судијом и замеником тужиоца?

Сведок Владимир Миомановић: Видите, увиђај води Осмо одељење. Ја немам разлога да контактирам. Осмо одељење је то које контактира. Ми смо се видели наравно ту испред.

Председник већа: Колико сте ви остали испред улаза број 5 зграде Владе Србије?

Сведок Владимир Миомановић: Не само испред тог улаза у Владу, него и овамо са друге стране.

Председник већа: Питам вас само конкретно испред улаза у зграду Владе Србије да ли се сећате?

Сведок Владимир Миомановић: Нисам дуго. Кратко сам био.

Председник већа: Да ли вам је познато ко је вршио снимање трагова, а ко обележавање трагова ту испред зграде Владе и у улазу Владе?

Сведок Владимир Миомановић: Мислим да је био Стојановић Радивоје и још неко. Не могу да се сетим. Знам да је Радован Раша Стојановић Радивоје се зове.

Председник већа: Када је завршена та фотодокументација да ли сте вршили увид у њу пре него што је послата истражном судији?

Сведок Владимир Миомановић: Прегледао сам, наравно.

Председник већа: Добро.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како ви то сада тумачите у пракси колико дуго је све укупно трајао увиђај, колико дана? Је ли то све сматрате једним јединственим увиђајем, како то тумачите?

Сведок Владимир Миомановић: Па, све је то јединствено до тренутка док се не преда истражном судији. То је један увиђај.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро.

Сведок Владимир Миомановић: Када се преда истражном судији онда смо завршили увиђај.

Председник већа: Је ли то значи да вам није потребна накнадна наредба истражног судије за нешто што није констатовано првог дана и о чему он није био обавештен?

Сведок Владимир Миомановић: Па, знате шта, ако он првог дана првог контакта каже радите све што, предузмите све што треба да би сте направили добар увиђај, то је за нас наредба. Може да буде и усмена.

Председник већа: Шта то значи све што треба, да ли он уопште одређује шта треба или оставља другоме на оцену да процењује шта треба?

Сведок Владимир Миомановић: Па, углавном нама остави да употребимо сва техничка средства којима би смо направили.

Председник већа: Добро.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хтела сам још да вас питам да ли вам је познато да ли су скидане браве ради анализе у згради у Адмирала Гепрата?

Сведок Владимир Миомановић: Јесу. Скидане су браве са улазних врата те собе.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како то знате?

Сведок Владимир Миомановић: Па, сећам се. Тога се сећам да су скинуте браве.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Јесте ли ви били лично или вам је неко рекао?

Сведок Владимир Миомановић: Ја мислим да ту има и преглед брава.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: И да ли знате да ли је још негде ван сада улаза у зграду Владе и ван Адмирала Гепрата да ли су још негде излазиле ваше екипе ради увиђаја или проналажења трагова?

Сведок Владимир Миомановић: Да. Излазиле су у Бирчанинову. Тражиле су којекакве трагове по зидовима, пентрања и тако. Ишли су наравно и у онај део бомбардоване зграде.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли је ту нешто пронађено?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли се о томе пише извештај?

Сведок Владимир Миомановић: Не знам.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Не сећам се да ли је писан извештај.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли се уопште пишу извештаји ако се ништа не пронађе?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно да се не пишу. Што би?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не знам ја.

Сведок Владимир Миомановић: Извините. Не пише се, не пише се. Само се пише крим. технички када се нешто пронађе.

Председник већа: А зашто се онда фотографише ако се ништа не нађе?

Сведок Владимир Миомановић: То обично захтева оператива која нас је повела. Усликајте то и тако.

Председник већа: Је ли вам познато нешто да је вршен допунски увиђај 5. априла 2003. године у истој канцеларији број 55?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Не могу да се сетим.

Председник већа: Добро. Зато што има фотодокументација око проналаска неких кутија са фарбом, бојом и тако даље. То 5. априла је констатовано, а рађени су увиђаји 12. и 17. зато питам.

Сведок Владимир Миомановић: Да. Сетио сам се. Некакве кутије су рекли да ту има неке боје, да то није припадало тој соби која је иначе била магацин некакав. Па су ти који су изнајмили те собе рекли да ту кутију нико није донео већ да су је донели вероватно извршиоци и онда су тражили од нас да ми снимимо и да је узмемо. Разумете?

Председник већа: Је ли то било у канцеларији 55 те боје или нису биле?

Сведок Владимир Миомановић: Ја мислим да је било у 55. Немојте ми замерити и знам да смо пробали ту да урадимо нешто. Ништа. То је само снимљено.

Председник већа: А ово када кажете да је, ја сам вам рекла да је фотографисано у Бирчаниновој 6 до 8, иако није било никаквих трагова. Па ме интересује којег дана је то вршено, да ли вам је то познато, фотографисање Бирчанинове?

Сведок Владимир Миомановић: Не могу да се сетим.

Председник већа: Да ли је то иста екипа радила?

Сведок Владимир Миомановић: Не знам. Мислим не могу да се сетим која екипа. Велика је...

Председник већа: Не питам вас да ли се сећате, од прилике да ли је истог дана или неки други дан?

Сведок Владимир Миомановић: Не. То је рађено касније. Наравно. После 12., 13. Али не могу да се сетим када је и ко је ишао тамо од техничара. Вероватно имате ту фотодокументацију ко је сачинио мора да пише.

Председник већа: Добро.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли се сећате случајно 18. марта 2003. године када сте доставили истражном судији целокупан материјал и након што је увиђај завршен како сте казали, да ли се сећате у које доба дана сте то урадили?

Сведок Владимир Миомановић: Не сећам се. То нисам ја урадио. Радила је служба. Ја сам само потписао, не знам. Не знам када је достављено у колико сати.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Хвала.

Председник већа: Нема више веће питања за овог сведока. Да ли заменик Специјалног тужиоца има питања? Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Само једно питање. Сведок је објаснио да је Радовану Китићу било незгодно када вас је информисао да је пронашао 3 опушка. Зашто је њему било незгодно?

Сведок Владимир Миомановић: Да објасним?

Заменик Специјалног тужиоца: Да.

Сведок Владимир Миомановић: Па, морао је то да нађе првог дана је ли тако.

Заменик Специјалног тужиоца: Објасните суду.

Председник већа: Нисам вас чула.

Сведок Владимир Миомановић: Хоћу да објасним да ако накнадно нађе некакав траг, а објективно речено после сам видео да је то било затрпано некаквим столовима, панелима, и да он то није дирао из разлога што би тада пореметио целу конфигурацију. Било му је наравно непријатно јер требао је да нађе првог дана. Значи требао је да помери панеле, требао је да помери столове.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли сте му ви пребацили то?

Сведок Владимир Миомановић: Нисам. Нисам, искрено вам кажем нисам.

Председник већа: Да ли пуномоћници оштећеног имају питања за сведока? Адвокат Срђа Поповић, изволите.

Адв. Срђа Поповић: Само једну ствар. Ове легенде под овим фотографијама ко то пише и када?

Сведок Владимир Миомановић: Па, онај ко сачињава фотодокументацију. Значи на свакој документацији стоји ко га је сачинио.

Адв. Срђа Поповић: Је ли то иста личност која и фотографише или може бити и друга личност?

Сведок Владимир Миомановић: Углавном је то иста личност која фотографише.

Адв. Срђа Поповић: А може да буде и друга?

Сведок Владимир Миомановић: Може. Ако су радили тимски.

Адв. Срђа Поповић: А неко ко је морао присуствовати?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је. Морао је присуствовати.

Адв. Срђа Поповић: Само још једно питање имам. Током целог тог увиђаја који је значи био 12., 13., 17., јесте ли улазили само у канцеларију 55 или сте улазили и у неке друге просторије?

Сведок Владимир Миомановић: У канцеларију 55 нисам улазио. То сам вам рекао. Него сам био испред врата, али смо обишли цео спрат. Све просторије.

Адв. Срђа Поповић: Шта на том спрату још постоји?

Сведок Владимир Миомановић: Па, било је ту доста празних соба.

Адв. Срђа Поповић: Канцеларија?

Сведок Владимир Миомановић: Канцеларија. Једноставно смо прегледали да евентуално нема нешто одбачено.

Адв. Срђа Поповић: Јесу ли оне се по величини и распореду разликовале од канцеларије 55, јесу ли биле сличне, можете ли то да нам кажете?

Сведок Владимир Миомановић: Нисам вас разумео. Како мислите разликује? Димензионо су се разликовале.

Адв. Срђа Поповић: У низу једна за другом је ли тако?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно. Има и са леве и са десне стране. То је један велики ходник и са леве и са десне стране су постојале канцеларије које су потпуно празне.

Председник већа: Не. Није то питао. Пуномоћник пита да ли су се разликовале по ономе што се налазило у њима, у односу на пећи, столове, начин на који је тамо извршен распоред, да ли су и те друге канцеларије биле магацин као ова канцеларија? У том смислу вас пита.

Сведок Владимир Миомановић: Разумем.

Председник већа: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Сада разумем. Ова просторија се разликује у томе што је ово био магацин. А оне друге су биле напуштене канцеларије. Оне друге на спрату.

Председник већа: Није био неред у тим другим канцеларијама?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Председник већа: Добро.

Сведок Владимир Миомановић: Напуштене канцеларије. Прашина и то.

Председник већа: Да ли имате још неко питање?

Констатујем да немају пуномоћници питања.

За реч се јавио бранилац оптуженог Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Мене занима само да се вратимо на долазак стручњака из Висбадена. И чини ми се да је сведок рекао да су дошли 13.

Сведок Владимир Миомановић: Да су дошли, извините?

Адв. Ненад Вукасовић: 13. Сутрадан. 12. се десио атентат, да долазе 13.

Сведок Владимир Миомановић: Тако је ваљда.

Адв. Ненад Вукасовић: Колико остају они?

Сведок Владимир Миомановић: Не могу да се сетим.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте их видели пред њихов одлазак?

Сведок Владимир Миомановић: Јесам.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли сте видели...

Сведок Владимир Миомановић: Јесам. Испратио сам их као домаћин.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли се сећате датума када сте испратили?

Сведок Владимир Миомановић: Не сећам се.

Адв. Ненад Вукасовић: Не сећате се датума. Добро. Да ли су стручњаци из Висбадена у периоду до 18. долазили још који пут за Београд на лице места, па да сте их поново испраћали?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Значи говоримо о том једном одласку. Да ли се сећате да ли су Немци пред полазак затражили неке трагове односно доказе да понесу са собом?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Ево да вас подсетим, да ли су затражили да са собом понесу у циљу детаљнијег испитивања делове пројектила пронађених на лицу места?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Нису тражили?

Сведок Владимир Миомановић: Нису тражили.

Адв. Ненад Вукасовић: Онда ме занима због чега сте ви констатовали у својој белешци како кажете да ли је секретарица Даца или не знам како се зове, погрешила у датуму. Сада да ли је машина погрешила и у суштини ваше белешке ви сте рекли да су Немци затражили да понесу делове пројектила са собом. Сада кажете да нису.

Сведок Владимир Миомановић: Не замерите ми, не могу да се сетим.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, ево ваша белешка.

Сведок Владимир Миомановић: Не могу да се сетим.

Адв. Ненад Вукасовић: Те трагове да сте им те трагове делове пројектила предали по одобрењу тужиоца. Да ли се сећате ког тужиоца?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Не сећате се ни тога?

Сведок Владимир Миомановић: Не сећам се.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, ако је грешка у датуму, да ли се сећате онда да сте у тој белешци написали и да сте им заједно по одобрењу тужиоца са та три пројектила односно са тим деловима пројектила предали и три опущка пронађена на вратима каљеве пећи, када су полазили за Висбаден? Сада ме занима, да ли може машина да упише сама или сте ви то диктирали?

Сведок Владимир Миомановић: То не може да буде тако.

Адв. Ненад Вукасовић: Или је секретарица писала сама? Шта је сада то?

Председник већа: Не. Овако, изворно пише да прочитамо. Из службене белешке последњи став пише: «Од стране стручњака немачке полиције затражено је да са собом понесу у циљу детаљнијих испитивања делова пројектила пронађених на месту извршења кривичног дела. Ови трагови су им предати по одобрењу тужиоца. Заједно са траговима пројектила предато им је три опушка пронађена на вратима каљеве пећи. Фотодокументација крим. технике СУП-а Београд, скица лица места и обдукционе слике са фотографијама». Да ли сте ви ову белешку можда накнадно правили?

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Ја хоћу друго. Мислим да будемо врло јасни и прецизни. Дакле, да никоме ништа не импутирамо.

Председник већа: Молим?

Адв. Ненад Вукасовић: Ја говорим да би био јасан и прецизан. Не бих желео да никоме било шта импутирамо.

Председник већа: Па, наравно.

Адв. Ненад Вукасовић: Јер овде имамо, мене занима израз дакле како схватате реченицу, да Немци понесу са собом. Зато сам питао, да ли су долазили можда други пут, па их је други пут пратио, па су се онда измешали датуми. Или су то 14. отишли па су са собом понели, па је тужилац дао сагласност, па ме занима који тужилац, са којим тужиоцем сте ви уопште контактирали са овим овде присутним или са неким другим? Да ли препознајете овог тужиоца овде? Јесте ли са њим контктирали?

Сведок Владимир Миомановић: Јесам.

Адв. Ненад Вукасовић: Је ли вам он дао сагласност да дате Немцима делове пројектила?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно.

Адв. Ненад Вукасовић: Је ли то Јован Пријић или неко други?

Председник већа: Немојте молим вас колега. Сачекајте, морамо ово некада да расправимо. Ево овако, имамо допис истражног судије Александра Чолића, 19. марта 2003. године под Кри.бр.431/2003 где он пише др. Шмиту у вези убиства др. Зорана Ћинђића у Београду дана 12. марта 2003. године, и трагова са лица места који су вам достављени, молимо вас да урадите потребне анализе и утврдите уколико је могуће

следеће чињенице, присуство биолошких трагова на достављеном ћебету, пронађено у просторији из које је пуцано, уколико има биолошких трагова потребно је урадити ДНА истих, присуство биолошких трагова профил истих, на достављеним опушцима пронађеним у просторији из које се пуцало и евентуално пронађете биолошке трагове и ДНА профиле из тачке 1 и 2 међусобно упоредити. Достављене делове пројектила анализирати и утврдити да ли потичу од једног или више пројектила. На истим утврдити ако је могуће присуство трагова крви. То је значи оно што истражни судија тражи и констатује да су достављени. А онда имамо, само мало, онда имамо Република Србија, министарство унутрашњих послова, Секретаријат у Београду, одељење крим. технике, број КУ.бр.4713/03, Кт.бр.10836/03 од 18.3., Окружни суд у Београду, истражни судија Александар Чолић па каже, у прилогу дописа достављамо вам фотодокументацију и крим. техничке извештаје, службену белешку, то је она од 15., о којој смо говорили, допис Институту безбедности, извештај о дактилоскопској обради трагова, извештај о прегледу чаура и делова пројектила, вештачење у прегледу уложака браве, вештачење парафинских рукавица и вештачење ствари и гардеробе, а у вези кривичног дела заведеног под горњим бројем убиство пок. Зорана Ћинђића и убиство у покушају Милана Веруовића дана 12.3. Немањина 11. Сада за начелника потпуковник Миомановић Владимир. Да ли је ово Петровић, хоћете ли да погледате?

Сведок Владимир Миомановић: Петровић Ненад. Да.

Председник већа: Сада, из овога што је достављено истражном судији не произилази да су му достављени опушци цигарета. Да ли можете нешто да се изјасните на те околности?

Адв. Ненад Вукасовић: Судија, без икакве малициозности...

Председник већа: Не. Човек је отишао у пензију, можда се не сећа.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја управо да...

Председник већа: Документацију да оставимо управо из разлога што ви кажете да не буде подметања.

Адв. Ненад Вукасовић: Јер реченица, овде не улазим у никакву лексикографију, али је врло јасна и врло је логична. Од стране стручњака немачке полиције затражено је да са собом понесу, а не да им се достави, да са собом понесу, Немци одлазе 14. одавде, лете авион, и збогом дико, не враћају се више овде. Него смо имали линк везу.

Председник већа: Не. Колико сам схватила рекли сте да не сећате се тачно датума када су отишли је ли?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Он се не сећа. Ми знамо да су отишли 14. И требали су да са собом понесу у циљу детаљнијег испитивања делове пројектила пронађених на лицу места. Мени је то јасно, у реду, таква је техника, могућност да понесу са собом. Зашто не. У цеп и иду за Немачку да прегледају. Немам ништа против тога. Значи да са собом понесу, не да им се достави. Ови трагови предати по одобрењу тужиоца. Моје следеће питање, који тужилац? Јасмина Васић или господин Јован Пријић или неко трећи, ја не знам? Можда је био Милан Радовановић, не знам ко? Да ли може да определи по чијем, ког тужиоца?

Сведок Владимир Миомановић: Не сећам се.

Адв. Ненад Вукасовић: Е сада, пошто се ни тога не сећа, и каже, заједно са тим траговима, дакле деловима пројектила, предато је 3 опушка пронађена у вратима каљеве пећи, чак није ни наведено која опушка. Предато Немцима, а Немци знамо да одлазе 14. и врло добро знамо да се Немци више не враћају за Београд, да смо чак имали линк везу овде односно са Висбаденом. Ниједан више Немац ногом није крочио сем два дана, 13. и 14. су дошли по налогу Шредера и договора са овим овде. Знамо како су дошли Немци.

Председник већа: Ја не знам. Немојте да претпостављате него...

Адв. Ненад Вукасовић: Не претпостављам ја, једноставно говорим други људи. Није то битно. Зашто? То није никаква тајна. Према томе, мене ово занима, 14. Немци одлазе и са собом носе делове пројектила.

Председник већа: Ајде другачије да поставимо ово питање сведоку. Да ли је нешто службено од стране СУП-а послато поштом Немцима од ових трагова који су пронађени?

Сведок Владимир Миомановић: Ја мислим да ту постоји шта је послато преко Интерпола. Послато је наравно поштом Интерпола.

Председник већа: Добро.

Адв. Ненад Вукасовић: Мене занима ако могу да питам.

Председник већа: Ајде питајте.

Адв. Ненад Вукасовић: У ствари ево, ја хоћу ово да извртимо да рашчистимо.

Председник већа: Добро. Не може тако.

Адв. Ненад Вукасовић: Мене занима шта су Немци са собом понели? Ево пише у службеној белешци. Датум у реду, погрешила секретарица. Секретарица није погрешила у смислу реченице. Ово је диктирано. И диктирао је начелник ОКТ потпуковник дипломирани физичке хемије, Миомановић Владимир. Шта има даље да причамо о томе. Ово није секретарицина реченица. Ово је реченица присутног сведока. Да су Немци са собом понели делове пројектила и 3 опущка. И сада одједанпут нешто није јасно. Додуше мени је јасно.

Председник већа: Само нам реците пошто сте овамо рекли да је заменик потписао овај допис истражном судији, да ли је ово ваш потпис на овој службеној белешци и да ли вам је познато уопште шта су Немци понели са собом?

Сведок Владимир Миомановић: Ово је била ова службена белешка којом смо ми покривали наше неке радње. Значи 13., 14. и тако даље. Али ја знам касније смо ми куцали ову службену белешку.

Председник већа: Ја сам вас питала да ли сте је накнадно можда сачињавали?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно, не могу ја да се сетим, али сигурно није могла да буде откуцана тог дана. Накнадно смо је куцали, само ја се не сећам када.

Председник већа: Добро.

Сведок Владимир Миомановић: Наравно, када је све већ било практично прикупљено. Ја само знам да смо пушку која је касније нађена, ношена са још неким предметима од стране нас до аеродрома у Франкфурту. Не даље.

Председник већа: И тамо сте је предали је ли?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је. Ово је писано касније да би се покрили поступци односно наши кораци.

Председник већа: Вукасовићу, имате ли још питања?

Адв. Ненад Вукасовић: Имам, имам. Не бих се враћао више. Очигледно је да ћемо се вртети као киша око Крагујевца око овога. Сада ме занима следеће, каже овако, у тој својој белешци, да је у току 13.3. и 14.3. екипа стручњака из Немачке....Ево овако, пише овако судија...

Сведок Владимир Миомановић: Ја се извињавам вруће ми је.

Председник већа: Хоћете воду да вам се донесе?

Сведок Владимир Миомановић: Ако може не би било лоше.

Председник већа: Сада када ви климнете главом некада некеме кога познајете.

Адв. Ненад Вукасовић: Судија, да идемо даље. Рекао је сведок да су Немци применили неку методу коју се ево сложио као стручњак из те области наводећи тамо некакву хемикалију којом се просторија та сва и тако даље и да ли би могао да одговори колико је потребно да та просторија буде тако затворена са том хемикалијом херметички или ако сам добро разумео? Колико је потребно?

Сведок Владимир Миомановић: Циано крилати се зову.

Адв. Ненад Вукасовић: Није ни битно.

Сведок Владимир Миомановић: Значи зависи колико правимо концентрацију паре.

Адв. Ненад Вукасовић: Колико су Немци направили концентрацију?

Сведок Владимир Миомановић: Довољно да се појави прва магла.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја вас питам пошто су то Немци радили, нисте ви, колику су концентрацију Немци направили и колико је било потребно да буде та просторија затворена, јер је рекао да је после тога Китић морао да улази тамо са неком маском и тако даље, ако сам добро разумео.

Сведок Владимир Миомановић: Не знам колико су дуго напаравали. Нисам био присутан.

Адв. Ненад Вукасовић: Занима ме зато што у својој белешци каже 13. и 14. екипа стручњака из Немачке извршила је накнадни увиђај примењујући методе које користи немачка полиција, при чему није пронашла екипа нема, није пронашла ниједан додатни траг у односу на првобитно извршен увиђај. Па онда питам када су Немци улазили после тога у ту контаминирану собу?

Сведок Владимир Миомановић: Могу да одговорим?

Председник већа: Можете.

Сведок Владимир Миомановић: Одмах након што отворе, ставе маске и уђу унутра и прегледају. То се јасно види.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Овде ме још занима...

Председник већа: То значи истог дана?

Сведок Владимир Миомановић: Па, наравно истог дана. Онда се то затвори и излуфтира својим природним путем.

Адв. Ненад Вукасовић: Затвори се па се излуфтира или се отвори да се излуфтира.

Сведок Владимир Миомановић: Не би било лепо да се отвори према ходнику где људи раде него напоље.

Адв. Ненад Вукасовић: И занима ме следеће, ако су Немци отишли 14. отпутовали, ко је разговарао са Немцима, са Висбаденом 14. телефоном са лабораторијом? Ко је обавио телефонски разговор са лабораторијом у Висбадену 14.3.2003. године, ко је обавио телефонски разговор и у које време са лабораторијом у Висбадену?

Председник већа: Чекајте колега, одакле то предочавате сведоку да можемо да пратимо?

Адв. Ненад Вукасовић: Ево из службене белешке да је 14.3. у телефонском разговору потврђено из лабораторије у Висбадену да се ради о калибру 308 Винчестер, чаура испалјена из оружја произвођача «Хеклер и Кох» или оружја које користи овај систем и модел оружја ГЗ, у загради формацијско оружје, додуше фали овде повлака Звездан

Јовановић, али за сада нема то. Заборавила Даца да откуца. Сада ме занима ко је 14. разговарао телефонски разговор са ким у које време 14.3. или и то....

Председник већа: Да ли се сећате ви тога да је неко разговарао и ако јесте ко и од кога сте добили?

Сведок Владимир Миомановић: Да погледам то. Тај пасус.

Адв. Ненад Вукасовић: Једино суд ако вам да, ја нисам овлашћен.

Председник већа: Ево белешке. Погледајте ви своју белешку.

Адв. Ненад Вукасовић: Ако суд дозволи ја ћу дати и своју, није проблем, с тим да ми се врати.

Сведок Владимир Миомановић: Са неким од мојих сарадника.

Адв. Ненад Вукасовић: А не са вама као начелником?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли се сећате ко би тај сарадник могао да буде?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли се сећате времена, да ли вас је тај сарадник онда обавестио у које време је разговарао?

Сведок Владимир Миомановић: То је вероватно било касно увече.

Адв. Ненад Вукасовић: А касно увече?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је. Они су отишли ујутру ваљда и он је био негде око 9 ујутру, 10, 11.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ја не претерујем, пошто се ја бавим статистиком и речи звуче знате, за мене су речи све. Дана 14.3. не пише касно увече, него дана, па мислим да је радни дан.

Сведок Владимир Миомановић: Да. Радни дан је до 22,00 сата.

Адв. Ненад Вукасовић: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Радни дан је био до 24,00 ваљда.

Адв. Ненад Вукасовић: Немци раде 24 сата, лабораторија.

Сведок Владимир Миомановић: И ми смо их тада молили јер су били прави професионалци.

Адв. Ненад Вукасовић: И када сте их то замолили?

Сведок Владимир Миомановић: Док смо причали са њима.

Адв. Ненад Вукасовић: Ви сте их замолили да раде 24 сата?

Сведок Владимир Миомановић: Да нам потврде то.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Него да раде 24 сата то?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Да нам потврде.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Ја питам да ли сте замолили Немце да раде 24 сата?

Сведок Владимир Миомановић: Они су и код нас радили сво време.

Адв. Ненад Вукасовић: Шта то значи сво време и овде су радили 24 сата?

Сведок Владимир Миомановић: До касно ноћу.

Адв. Ненад Вукасовић: 13. и 14. целу ноћ су провели?

Сведок Владимир Миомановић: До касно ноћу су радили.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. У реду. Прихватам председнице, извињавам се већу. Што се мене тиче, хвала ја више овде питања немам. Свако питање овде више се претвара у илузију. Хвала.

Адв. Миодраг Рашић: Само два ситна техничка питања. Прво гласи да ли је сведок лично видео те ајде да кажемо узорке односно

налазе са вратанца пећи те пикавце, који су преко одељења криминалистичке технике достављени на вештачење, да ли их је лично видео пре слања на вештачење?

Сведок Владимир Миомановић: Поновите ми.

Адв. Миодраг Рашић: Дакле, да ли сте ви лично својим очима дакле видели извесне пикавце пронађене у вратанцима пећи у канцеларији у Адмирала Гепрата пре него што су ти пикавци послани на вештачење?

Сведок Владимир Миомановић: Видео сам их у склопу свих оних предмета који су отишли према Висбадену.

Адв. Миодраг Рашић: Добро. Да ли се сећате да ли сте их још некада видели сем том приликом?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Адв. Миодраг Рашић: Да ли се сећате ако смем да подсетим сведока када је обављено вештачење да ли се вама лично у руке вратило урађено ајде да кажем сачињено вештачење и предмети који су били вештачени? Мислим на физичке предмете, конкретно на ове опушке између осталог.

Сведок Владимир Миомановић: Да ли су враћени према мени?

Адв. Миодраг Рашић: Да. Да ли су враћени вама и да ли сте их ви тада видели?

Сведок Владимир Миомановић: Не могу да се сетим да ли сам ја још и тада већ још био радник Секретаријата у Београду.

Адв. Миодраг Рашић: Ако суд допушта, ја не знам да ли ће суд да допусти, ја нисам злонамеран, ја овде имам једно писмо које је код суда нотирано у списима, не, говорим о нечем другом колега. Молим вас колега Вукасовић. Дакле, ја бих скренуо суду пажњу да се под редним бројем 2160/926 налази извесно писмо криминалистичке управе је ли Савезне криминалистичке службе из Висбадена, у којем се почиње са поштовани господине Миомановићу, то га зову на једном месту тако, је ли, достављамо вам враћамо вам неке узорке. А из овога би произишло да су баш господину сведоку је ли враћени ти узорци и налаз. Да ли се сећа тога сведок?

Сведок Владимир Миомановић: Је ли могу да сазнам датум?

Адв. Миодраг Рашић: Ја ћу вам рећи, ево ако дозвољава суд. 20. октобар.

Сведок Владимир Миомановић: Ја нисам, господине судија ја тада, ја се извињавам само ме датум интересује.

Адв. Миодраг Рашић: И када буде сведок погледао то ја ћу поставити још једно добронамерно питање.

Сведок Владимир Миомановић: А који датум је, то ми реците.

Председник већа: Први налаз...

Сведок Владимир Миомановић: 20.10.2004. године ја нисам био радник Секретаријата у Београду.

Адв. Миодраг Рашић: На господина је насловљено писмо. Зато питам. Поштовани господине Миомановићу и тако даље. Да ли сведок може, ако дозвољава суд да ја узмем назад налаз па ћу вам га вратити.

Председник већа: Када сте ви отишли у пензију само нам реците?

Сведок Владимир Миомановић: Ја сам отишао у МУП Србије из Секретаријата у Београду.

Председник већа: Како?

Сведок Владимир Миомановић: У МУП Србије. Из Секретаријата Београд, априла месеца сам отишао у МУП Србије 2004. године. Отишао сам у пензију пре месец и по дана.

Адв. Миодраг Рашић: Ако дозвољава дакле суд питање, када се сведок малопре изјаснио да је имао и те пикавце у рукама, да ли се сећа ти пикавци цигарета да ли се сећа које су марке и које су боје биле? Ако се сећа. Ако дозвољава суд или ћу ја то касније кроз примедбе, ја овде видим једну фантастичну појединост, фотографисани су пикавци беле боје, они враћају 4 плус 3, са ознаком сви остаци цигарета су имали браон обојене крајеве филтера. Па не знам шта је рађено. Немам дакле више питања.

Сведок Владимир Миомановић: Не знам. Ја то нисам видео. Тада нисам био у Секретаријату у Београду. Немам одговор.

Председник већа: Да ли се неко од бранилаца јавља још за реч да постави питање? Бранилац оптуженог Саше Пејаковића адвокат Крсто Бобот. Изволите.

Адв. Крсто Бобот: Захваљујем судија. Кратко питање за сведока. У вези трагова крви који су пронађени приликом увиђаја, да ли може сведок да нам каже каква је процедура он значи као начелник одељења крим. технике, каква је процедура поступања са траговима крви који се пронађу на лицу места? Ако може укратко, па ћу онда следеће питање поставити.

Сведок Владимир Миомановић: Је ли уопште у принципу?

Адв. Крсто Бобот: У принципу каква је процедура и како се чувају ти трагови по правилима службе и по правилима науке и технике и вашег одељења?

Сведок Владимир Миомановић: Зависи шта се скине. Ја бих сада могао да причам једно пола сата о томе да ли је то течна крв, да ли је то брис, да ли је то...

Адв. Крсто Бобот: Могу да преформулишем питање судија. Да ли постоји начин технички, технолошки, стручни, да се траг крви фиксира са лица места, сачува од пропадања?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је. Има посебан папир који је антибактериолошки којим се изврши брисање и чува се у фрижидеру.

Адв. Крсто Бобот: Значи при таквом поступању са траговима крви са лица места није могуће да дође до пропадања тих трагова?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Адв. Крсто Бобот: Да ли је та процедура позната радницима криминалистичке технике СУП-а Београд?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно.

Адв. Крсто Бобот: Хвала. Немам питања.

Председник већа: Да ли још неко од бранилаца има питања за сведока?

Констатујем да браниоци немају више питања.

Право на додатно питање има судија Милимир Лукић. Изволите.

Судија Милимир Лукић: Да вас питам. Ако су одређени трагови са лица места по белешци од 15.3.2003. године дати лично вештацима из Висбадена, ако су трагови депоновани у магацину вашег органа, да ли мора да постоји неки писмени налог лицу које дужи тај магацин по коме ће оно поступити?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Нисам вас ја потпуно разумео.

Судија Милимир Лукић: Од вас смо чули да се у магацин депонују трагови који су пронађени на лицу места.

Сведок Владимир Миомановић: Тако је. У наш депозит.

Судија Милимир Лукић: Имамо службену белешку коју смо сада претресли овде и да постоји могућност да су отишли одређени трагови оног момента када су и вештаци се вратили у Висбаден. Сада ја вас питам да ли је потребно у процедури да постоји писмени налог лицу које дужи магацин да би се одређени трагови узели из тог магацина?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Не треба писмени јер он дужи и предмете. Цео предмет дужи заједно са траговима. Значи писмени део иде у једну коверту, а ово иде остало у депозит.

Судија Милимир Лукић: Добро. То лице које сада дужи цео предмет, да ли њему треба дати налог да он да одређене трагове да би отишле за Висбаден или не?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Не треба му никакав налог. Он је радник криминалистичке технике.

Судија Милимир Лукић: Како он зна да пошаље одређене трагове за Висбаден ако су послати?

Сведок Владимир Миомановић: Не шаље он. Шаље служба. Не шаље тај радник који дужи трагове. Он је само у депозиту. Он их само

чува и евидентира. И он има евидентирано када је примио и када је предао.

Судија Милимир Лукић: Сада вас питам за ту евиденцију да ли он евидентира излазак одређених трагова из свог депозита?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Судија Милимир Лукић: Добро. Хвала вам. Немам више питања.

Сведок Владимир Миомановић: Тако је. Значи постоји књига.

Председник већа: Да ли је било потребе да му се предају у тај магацин или депозит како га зовете нешто што је нађено 12. и 13., ако га неко носи 14.? Да ли је то депоновано уопште па да има евиденција о томе?

Сведок Владимир Миомановић: Па, наравно јер му сваки предмет који иде у депозит иде крим. технички извештај и иде посебан бројчић који је веза са оним првим.

Председник већа: Не. То ми је јасно када је уобичајено. Али ово сматрам ипак неком ванредном околности јер је био посебно оно, било је 12. увиђај, па 13. долазе Немци, па да ли је то можда стајало ван депозита или је све слато у депозит?

Сведок Владимир Миомановић: Све иде у депозит. Само да вам објасним. То нема везе јер у међувремену она има у депозиту има и друге предмете, и друге ствари су се дешавале.

Председник већа: Добро. Јасно ми је. Наравно.

Сведок Владимир Миомановић: Па, онда дође веза са овим предметом од 12. Све се то евидентира. Ништа ту...

Председник већа: Наравно. То ми је јасно. Добро. Да ли се неко од оптужених јавља за реч? Оптужени Милорад Улемек. Изволите.

Опт. Милорад Улемек: Госпођо председавајућа, пошто ја нисам баш овде најбоље разумео неке ствари о којима се сведок изјашњавао, ја бих сведоку поставио једно питање ако на њега може да одговори. Да ли сведок зна када су послати пикавци у Висбаден? Којег дана, ког датума?

Сведок Владимир Миомановић: Не знам.

Опт. Милорад Улемек: Не знате. Добро. Сада сте говорили о том депозиту, магацину у који улазе сви трагови који се нађу значи увидом у криминалистички односно радњом криминалистичког увиђаја на лицу места, па се ти трагови сакупљају односно врши се депозит тих трагова у тај магацин. Да ли постоји нека књига у том магацину у коју се убележава када радник криминалистичке технике донесе тај траг и каже магационеру депонујем ти овај траг, да ли постоји нека књига у коју се тај траг, тај улазак бележи у магацину?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно. Објаснио сам малопре. За сваки траг који уђе, уђе са крим. техничким извештајем и он се бележи.

Опт. Милорад Улемек: Добро. Да ли се исто тако бележи и излазак тог трага?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно има посебна рубрика која...

Опт. Милорад Улемек: Добро. Даље ме занима када, пошто сте ви рекли служба је то радила. Ја схватам шта то значи па мене сада занима да ли је служба дужна да сачини службену белешку, документ, евентуално да напише некакав реверс када предаје те трагове ван службе?

Сведок Владимир Миомановић: Па, наравно. Постоји процедура.

Опт. Милорад Улемек: Да ли знате да ли је сачињена било каква белешка или је узет било какав реверс од стручњака из Висбадена када су преузели трагове које сте им дали? Мислим пре свега на делове овог метка који су послати у Висбаден и на 3 опущка?

Сведок Владимир Миомановић: Не постоји реверс али постоји евидентирање да је предато.

Опт. Милорад Улемек: Да ли можете да нам кажете ко је дужан да то евидентира и евентуално где се та евиденција налази?

Сведок Владимир Миомановић: Налази се у предмету и у депозиту нашем.

Опт. Милорад Улемек: У депозиту сте рекли? Нисам вас чуо?

Сведок Владимир Миомановић: Да. Да, у депозиту полицијском. Криминалистичко техничком.

Опт. Милорад Улемек: Мене сада даље занима да ли је 12. марта после завршеног увиђаја у канцеларији 55 у Гепратовој улици било шта из канцеларије паковано као доказ, изнето из те канцеларије и однесено у СУП «29. новембар»? Ако имате сазнања?

Сведок Владимир Миомановић: Јесте. Али то је све евидентирано. Ја се сада не сећам. То је све евидентирано у крим. техничком извештају од тог датума.

Опт. Милорад Улемек: Добро. И још ме даље занима да ли је екипа говорим о нашој екипи, значи Градског СУП-а Београд када је вршила увиђај на лицу места и на једном и на другом месту значи говорим о месту испред зграде Владе Србије улаз број 5 и о канцеларији у Гепратовој улици број 55, вршила било каква мерења у смислу даљине, углова и свега онога што треба да се ради када се изврши једна овакво кривично дело?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно да јесте.

Опт. Милорад Улемек: Нисам вас чуо.

Сведок Владимир Миомановић: Па, јесте вршила је мерења. Комплетан увиђај је урађен.

Опт. Милорад Улемек: И мерења су вршена?

Сведок Владимир Миомановић: Да.

Опт. Милорад Улемек: Добро. Ја немам више питања.

Председник већа: Нисам вас само чула одакле су вршена мерења од улаза 5 до Гепратове или од улаза 5 негде у другом правцу?

Сведок Владимир Миомановић: Од Гепратове до улаза 5.

Председник већа: А Улемек, нисам разумела ваше питање. Да ли се односило...

Опт. Милорад Улемек: Ја сам то питао, значи да ли су вршена мерења значи даљине од тачке А да тако назовем канцеларију до тачке Б да тако назовем улаз број 5, да ли су мерени углови, значи све оно што иде уз један такав догађај. Да ли можда знате ко је вршио та мерења?

Сведок Владимир Миомановић: Па, криминалистички техничар је на лицу места. Измерили су растојање. То је правоугли троугао једноставно се измери колика је хипотенуза ако знаш колике су катете.

Опт. Милорад Улемек: Добро. Мене сада занима да ли постоји тај извештај о тим мерењима?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Ми смо само дали коначну даљину која се разликује ваљда од Немаца за метар или два, не знам тачно. Јер ми нисмо имали ласер. Ми смо рачунали.

Опт. Милорад Улемек: И није направљен никакав извештај о том мерењу?

Сведок Владимир Миомановић: Како није. Пише у извештају колика је раздаљина.

Опт. Милорад Улемек: Добро. Мене још само занима везано опет морам да се вратим на ове пикавце. Да ли су ти пикавци сматрани као докази нађени на лицу места?

Сведок Владимир Миомановић: О томе да ли су докази или нису то криминалистички...

Опт. Милорад Улемек: Да ли сте их ви сматрали, ваша екипа која их је нашла?

Сведок Владимир Миомановић: Криминалистички техничар на лицу места није да оцењује шта је доказ, шта није. Њему је задатак да нађе сваки траг.

Опт. Милорад Улемек: Добро.

Сведок Владимир Миомановић: И тај траг...

Опт. Милорад Улемек: Да ли су ти пикавци...

Сведок Владимир Миомановић: Може да буде доказ или не мора да буде доказ, то криминалистичког техничара не интересује.

Опт. Милорад Улемек: Добро. Да ли су ти пикавци сматрани као нађени трагови?

Сведок Владимир Миомановић: Наравно. Све што се нашло тамо, све је траг.

Председник већа: Зато и пише криминалистичко технички извештај је ли тако?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је. Зато и пише криминалистичко технички извештај.

Опт. Милорад Улемек: Да ли онај који ради скицу места догађаја је дужан да унесе у скицу све оно што се подводи као нађени траг?

Сведок Владимир Миомановић: Да у скици пронађено упише сваки траг који је нашао.

Опт. Милорад Улемек: Да. Када се ради скица лица места.

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Опт. Милорад Улемек: Па, онда када се каже пронађени трагови па се ти трагови онда знате како то иде већ.

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Опт. Милорад Улемек: Да ли су ти трагови унесени у скицу места која је рађена мислим на канцеларију у Гепратовој 55?

Председник већа: Сећате ли се тога?

Опт. Милорад Улемек: Да ли се сећате?

Сведок Владимир Миомановић: Не сећам се.

Опт. Милорад Улемек: А да ли су требали да буду унесени?

Сведок Владимир Миомановић: Па, можда и јесу. Можда нису не знам.

Опт. Милорад Улемек: Ја вас не питам можда, ви сте били начелник одељења технике. Ја вас питам по правилу службе да ли траг који је нађен на лицу места треба да буде унесен у скицу, ништа можда?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Опт. Милорад Улемек: Треба?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Опт. Милорад Улемек: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: А кажите ми ако се накнадно пронађе неки траг, да ли се у тој направљеној скици евидентира тај траг да је пронађен?

Сведок Владимир Миомановић: У оној првобитној не.

Председник већа: То је у било којој ако се не прави допунска скица него она једна основна која постоји, да ли се у њој уноси?

Сведок Владимир Миомановић: А шта ако је она већ отишла код судије.

Председник већа: Не питам ако је отишла.

Сведок Владимир Миомановић: Ја кажем обично је већ отишла.

Председник већа: Ово је већ чекало 4 – 5 дана, па питам да ли је.

Сведок Владимир Миомановић: Требало би да се унесе.

Председник већа: Добро. Додатно питање има судија Радмила Драгичевић-Дичић.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли вам је познато да се дошло до уништења неких биолошких трагова овде, трагова крви конкретно?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Није вам познато?

Сведок Владимир Миомановић: Није ми познато.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не, мислим до таквог оштећења да су били неподобни за вештачење, нисам мислила конкретно?

Сведок Владимир Миомановић: Неки биолошки трагови које смо ми слали на Институт безбедности...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Због нестручног паковања?

Сведок Владимир Миомановић: Ми на Институт безбедности смо слали трагове из...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Моје питање је да ли је вама познато да поједини трагови крви нису могли бити вештачени у биолошком смислу зато што су узети неподобно нису, разумете?

Сведок Владимир Миомановић: Ја колико знам сви су били подобни и сви су имали резултат.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Добро.

Председник већа: Да ли се још неко од оптужених јавља за реч? Оптужени Звездан Јовановић. Изволите.

Опт. Звездан Јовановић: У свом излагању рекли сте, цитирам вас, излазили смо на кров, тражили чауре јер су биле расуте по крову. Можете ли да се изјасните шта то значи излазили, да ли сте ви лично излазили или је неко други излазио на кров да тражи те чауре?

Сведок Владимир Миомановић: Па, видите и ја сам у једном моменту био на крову. И излазио је Драган Јанковић је излазио. Не знам ко. После смо звали ватрогасце, па смо скидали трску, прегледали олуке и тако.

Опт. Звездан Јовановић: Да ли сте ви били присутни ту на крову када сте то нашли и можете ли да ми кажете име особе која је пронашла чауру и рекла ево ово је чаура?

Сведок Владимир Миомановић: Знам прву чауру је пронашао Драган Јанковић који је њу нашао негде у олуку тамо мало се откотрљала. А другу не знам, мислим да је пронашао ватрогасац у трсци.

Опт. Звездан Јовановић: У трсци?

Сведок Владимир Миомановић: Али не знам име.

Опт. Звездан Јовановић: У трсци је ли тако?

Сведок Владимир Миомановић: Да. Али нисам био присутан када су пронашли...

Опт. Звездан Јовановић: Да ли је та трска била покривена евентуално неким папиром, целофаном, било са чим, или је то само била трска без икаквог горе папира или нечега?

Сведок Владимир Миомановић: Горе је била само трска колико се ја сећам. Никакав папир.

Опт. Звездан Јовановић: Изнад трске никакав папир је ли тако?

Сведок Владимир Миомановић: Ја мислим да није био колико се ја сећам.

Опт. Звездан Јовановић: Добро. Захваљујем.

Сведок Владимир Миомановић: Да су они прво позвали корпу ватрогасци па су једно сат времена гледали одозго да не ремете трску, нису нашли. Онда су...

Опт. Звездан Јовановић: Добро. Мене интересује само ово дакле ово изнад трске није било никакав папир, евентуално и ништа значи?

Сведок Владимир Миомановић: Ја мислим да није.

Председник већа: А шта мислите на који папир мислите Јовановићу када о томе говорите, на тер папир, на шта?

Опт. Звездан Јовановић: Да. Тако је. Тако је. Да ли је уопште била трска....

Председник већа: Будите конкретни.

Сведок Владимир Миомановић: Не знам.

Опт. Звездан Јовановић: Не знате. Добро.

Сведок Владимир Миомановић: Не знам да ли је, онда ће да буде ваљда испод трске. Јер ја сам одозго видео трску.

Председник већа: Сећате ли се ви тога или не?

Сведок Владимир Миомановић: Онако.

Председник већа: Сећате се само трске је ли тако?

Сведок Владимир Миомановић: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок Владимир Миомановић: Да и онда сам ја отишао. Они су тражили, тражили и нашли су на крају.

Опт. Звездан Јовановић: Захваљујем. Реците ми, спомињали сте Драгана Јанковића. Можете ли ми објаснити ко је он?

Сведок Владимир Миомановић: То је криминалистичко технички радник.

Опт. Звездан Јовановић: Криминалистички технички радник је ли тако?

Сведок Владимир Миомановић: Тако је.

Опт. Звездан Јовановић: Реците ми сада као шеф тих криминалистичко техничких радника, уколико једна особа нађе траг, да ли сте дужни да наведене име те особе и да се каже та особа је нашла тај и тај траг на лицу места и да то уведете у записник?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Није у обавези да он нађе. Онај ко води увиђај тај је дужан да направи крим. технички извештај.

Опт. Звездан Јовановић: Али господине...

Сведок Владимир Миомановић: Значи ако ради тим, неће тим да се потпише.

Опт. Звездан Јовановић: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Потписаће се онај ко води увиђај.

Опт. Звездан Јовановић: Добро. Добро. Захваљујем. Али господине да ли тај ко води увиђај ако није присутан може да гарантује за тај неки траг који је неко други нашао, кога нема уопште на списку?

Сведок Владимир Миомановић: Како да не. Па то се фотографише. Ваљда сваки траг се фотографише.

Опт. Звездан Јовановић: Не говорим о фотографисању. Говорим о моменту налажења о одговорности налажења неког трага.

Председник већа: Када се нађе он се фотографише?

Сведок Владимир Миомановић: Па да. Када се нађе он се фотографише.

Опт. Звездан Јовановић: И нема обавезу да се уведе ко је нашао траг и то нема обавезу име човека?

Сведок Владимир Миомановић: Нема обавезу. Зашто би?

Опт. Звездан Јовановић: Добро. Захваљујем. Реците ми да ли вам је познато можда да је Драган Јанковић учествовао у још неком догађају везано директно за овај случај?

Председник већа: Мислите да ли је био на увиђају још?

Опт. Звездан Јовановић: Тако је. Као његов шеф. Ви сте њему шеф је ли тако?

Сведок Владимир Миомановић: Да. Да ли је био још на неком послу везано за овај предмет?

Опт. Звездан Јовановић: Тако је. Конкретно да ли је одлазио на Фрушку Гору?

Сведок Владимир Миомановић: За овај предмет не.

Председник већа: Не. Пита вас директно да ли вам је познато да ли је Драган Јанковић снимао и када је оптужени Звездан Јовановић вођен на Фрушку Гору да покаже трагове? Да ли знате уопште?

Сведок Владимир Миомановић: Не. Ја знам да је то нешто било, али ја тада већ нисам био тамо.

Опт. Звездан Јовановић: Извините господине...

Сведок Владимир Миомановић: Не знам да ли је Драган Јанковић ишао на Фрушку Гору. Не знам.

Опт. Звездан Јовановић: Чекајте господине, то се ради о...

Председник већа: Сачекајте мало Јовановићу, Колико је мени познато говорили смо о увиђају који је радила екипа Градског СУП-а Београд испред зграде Владе и у Гепратовој улици. А колико се види из оног снимка који смо приказали о показивању трага на Фрушкој Гори или како су тамо то написали показивању лица места, то је вршила екипа Управе за борбу против организованог криминала. То се видело и на снимцима јер су носили униформе са том ознаком.

Опт. Звездан Јовановић: Госпођо, у реду је. Али ја вам говорим особа која је задужена за снимање, то су били ти наводни специјалци и ови. Особа која је снимала у зеленој вијетнамци зато ме интересује да ли он има...

Председник већа: Рекао је човек да не знам. Не можемо га сада ништа, не зна.

Опт. Звездан Јовановић: Не зна. Добро. У реду. Реците ми...

Сведок Владимир Миомановић: Питајте Јанковића.

Опт. Звездан Јовановић: Добро. Питаћемо га у сваком случају. Реците ми да ли сте у току тих свих истраживања у вези овог случаја евентуално скидали папиларне линије са пушке која је наводно нађена за коју се тврди да је из ње убијен Премијер?

Сведок Владимир Миомановић: Јесмо.

Опт. Звездан Јовановић: Да ли сте сачинили неки извештај?

Сведок Владимир Миомановић: Ја мислим да има.

Опт. Звездан Јовановић: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Ја мислим да има, колико се ја сећам.

Опт. Звездан Јовановић: Има извештај?

Сведок Владимир Миомановић: Да.

Опт. Звездан Јовановић: Да ли знате да ли је евентуално рађени и узимани трагови за ДНК анализу ти биолошки трагови?

Сведок Владимир Миомановић: То је тражено да се уради у Институту у Висбадену.

Опт. Звездан Јовановић: Реците ми ако сте ви човек који се разуме у то, евентуално скидали те трагове, да ли би евентуално пуцањем из те пушке пре слања у Висбаден могло да се униште ти...

Председник већа: Не. Не разумем вас. Питање лагано само. Уносите мало више емоција. Сачекајте. Мало више емоција уносите него што треба. Будите сталожени. Лепо поставите питање да могу да вас пратим.

Опт. Звездан Јовановић: Захваљујем на подршци. Извињавам се наравно суду. Молим вас, дакле, ви као стручњак човек који је шеф тих крим. техничара, дакле човек који се разуме како се узимају биолошки евентуално папиларне линије и остало, да ли знате да ли би евентуално пре слања у Висбаден пошто сте рекли да у Висбаден затражили сте од Висбадена да се узму биолошки трагови, да ли би евентуално пуцање пре слања у Висбаден из те пушке могло да упропасти такве трагове?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Опт. Звездан Јовановић: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Опт. Звездан Јовановић: Не?

Сведок Владимир Миомановић: Не.

Опт. Звездан Јовановић: Добро. Захваљујем.

Председник већа: Је ли то значи да не знате или да је одговор не у односу...

Сведок Владимир Миомановић: Одговор је не.

Председник већа: За трагове?

Сведок Владимир Миомановић: Па, наравно.

Председник већа: Добро.

Сведок Владимир Миомановић: Могу да објасним.

Опт. Звездан Јовановић: Реците само, рекли сте да ви радите по налогу Осмог одељења односно особе Осмог одељења која води увиђај је ли тако?

Сведок Владимир Миомановић: Да.

Опт. Звездан Јовановић: Да ли ви имате неки законски оквир без његових налога по којем би морали да се владате?

Сведок Владимир Миомановић: Нисам разумео?

Опт. Звездан Јовановић: Пазите, имате прописе, законске оквире, не сугестије, наредбе...

Председник већа: Ево овако. Нећемо, ускратићу вам одговор на ово питање. Претпоставка је да орган који руководи наравно да постоји обавеза како се то ради и по Закону о кривичном поступку и по правилима службе у којој сведок ради. На крају крајева и ви сте радили у делу једне службе. Знате да свуда постоје правила и да се морају поштовати та правила и закон.

Опт. Звездан Јовановић: Да. Да. Поштујем ја то председавајућа, али управо одговорност своју у једном излагању је рекао да он ради по налогу особе која води увиђај. Према томе, зато ме интересује. Хвала у сваком случају. Немам више питања.

Председник већа: Да ли још неко има питања за сведока?

Судија Радмила Драгичевић-Дичић има право на додатно питање.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Једно питање само. На крају свега мислим што су вас сви питали. Како ми можемо да утврдимо односно ко може да нам каже када су отишла ова 3 опушка у Висбаден као трагови?

Сведок Владимир Миомановић: Ја мислим да вам је сутра сведок да вам је овде сведок Јанковић Драган. Па питајте њега, он је свежији.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Молим?

Сведок Владимир Миомановић: Јанковић Драгана питајте. А где би могли да проверимо? Могли би...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Не. Ја вас питам везано за процедуру. Нисам ја сада питала ко је лице, него везано за процедуру, везано за трагове, слању у Висбаден?

Сведок Владимир Миомановић: Па, можемо да погледамо кроз књигу.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Како ми можемо да утврдимо када су...

Сведок Владимир Миомановић: Па, нека ископирају књигу.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Само тренутак да не говоримо у исто време. Како ми можемо, ја сада вас питам, разумете, као лице из службе те, како можемо да утврдимо када су ти опушци отишли из Београда у Висбаден? Ако можете да нам одговорите, ако не можете у реду је.

Сведок Владимир Миомановић: Ево ја предлажем да се то погледа кроз књигу депозита. Разумете? Зато што постоји временски размак између...

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Да ли се из тог депозита види када је то отишло у Висбаден? Може неко да узима из депозита, а да не пошаље у Висбаден, разумете? Како ми можемо да сазнамо?

Сведок Владимир Миомановић: Па не може. Мора да се евидентира коме је предато.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Па, добро.

Сведок Владимир Миомановић: Зато вам кажем. И датум када је ушао, када је изашао. Значи то није спорно. То може кроз књигу депозита да се види.

Судија Радмила Драгичевић-Дичић: Књига депозита ког одељења?

Сведок Владимир Миомановић: Криминалистичке технике, Секретаријата у Београду.

Председник већа: Да ли има још неко питање за сведока?

Констатујем да више питања за сведока нема.

Отпушта се сведок Владимир Миомановић. Ево вам лична карта. Хвала. Да ли тражите надокнаду трошкова за данашњи приступ пред суд? Добро. Хвала. Можете да идете.

Да ли неко има нешто да примети у односу на исказ саслушаног сведока Миомановић Владимира?

Заменик Специјалног тужиоца и пуномоћници оштећених немају ништа да примете.

За реч се јавио бранилац другооптуженог Звездана Јовановића адвокат Ненад Вукасовић. Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Ја ћу само кратко буквално три реченице, јер овде ако би ишли по детаљима, мислим да би смо остали читаво слепоподне. Овде се ради о човеку који је данас такве неистине испричао овде, а у циљу да покрије оно што је полиција и тужилаштво радило на подметању доказа. Дакле, овде имамо представника такозваног организованог криминала унутар полиције који нам је овде...

Председник већа: Немојте да вређате сведока молим вас. Опомињем вас да не вређате сведока па чак ни у његовом одсуству. Није ту и немојте те квалификације.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја бих ово и пред њим рекао.

Председник већа: Па, није важно где би сте ви то рекли. Моја је дужност да вас опоменем и немојте.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Прихватам опомену као човек и према томе држаћу се. Овде је једна примедба. Једна једина. Све ово данас, сведочење које смо данас имали од овог сведока, је само усмерено да се сакрију оно шта су вршена подметања у периоду доласка Немаца и након тога по питању доказа, да би се овде Звездан Јовановић извео на оптуженичку клупу. Ја говорим из угла Звездана Јовановића. Ово што је данас човек испричао, апсолутно не спада не само у област струке којом се он бави, ово је ван икакве здраве разумске логике. Оно што је мене као човека можда не толико запањило, него ме је више увредило, што он у договору са неким мисли да стварно ми који седимо у овим клупама овде да се овде ради о једним не знам да ли смо ми овде магарци, или не знам шта смо, али човек у сваком случају мисли да је апсолутно може да каже било шта и да то тако прође. Ја се надам да ово неће проћи овако. И ово је мој предлог, да апсолутно са оваквим сведочењем све што је потписано од стране тада 12., 13., 14. до 18. и ово само показује још један више разлог да морамо чути истражног судију господина Александра Чолића. На жалост ја сам мислио да ћемо моћи њега да избегнемо и да га не би предлагао као колега колегу, али очигледно после оваквог сведочења овога Миомановића, који је на жалост био начелник и то у случају оваквог степена, значаја, не само домаћа него светска јавност гледа, да имамо овакав један бахат однос у овом предмету и да на крају до 2007. године слушамо овакву причу. Ово једноставно по мени треба све апсолутно избацити и сада на крају се доводи у питање и сам извештај односно записник о увиђају. Овде је негде неко нешто сервирано и истражном судији. Према томе, ја не верујем да је колега Чолић сам то нешто писао, него се овде ради о таквом подметању да су чак и њега дезавуисали да је сам сада записник о увиђају доведен у питање. На крају предлагем да се комплетно ово, ја немам други предлог, да се ово комплетно једноставно издвоји из списка. Све што је потписао овај Миомановић, што су потписивали Кораћ и ови остали сведоци које смо саслушали, то једноставно нема никакву вредност, никаквог значаја и предлагем да се саслуша на жалост, мислим мени, увек сам избегавао то, али морам да предложим, а ви ћете одлучити, да саслушамо истражног судију господина Александра Чолића на околности какве и које информације је он добијао, којим путем, да би сачинио извештај који је он лично писао од 12. до 18., шест дана је писао извештај. Вероватно због ових...

Председник већа: Одбрана је већ предложила саслушање.

Адв. Ненад Вукасовић: Па, не. Ја сам хтео до последњег момента да не предлагем мислећи да нема потребе, али сада када сам чуо данас овог човека, који је катастрофа, према томе нема друге него да сазнамо истину то је да чујемо истражног судију. Хвала.

Председник већа: За реч се јавио бранилац оптуженог Александра Симовића адвокат Миодраг Рашић. Изволите.

Адв. Миодраг Рашић: Хвала председнице већа. Уважена судија Дичић је поставила једно интересантно питање и с тим у вези ће бити и моја примедба. Дакле, питање је било сведоку на које сведок није баш сасвим одговорио, када су отишли ти остаци цигарета за Висбаден, а ја се питам који су остаци цигарета отишли за Висбаден на анализу. Скрећем вам пажњу на велику дискрепанцу и огроман ангажонизам што кажу доказних интереса између са једне стране налаза вештака из Висбадена који се налази у овом суду, и у судском спису од редног броја 2159/926, до редног броја 2165/926. То је овај је ли налаз из октобра месеца 2004. године. Скренуо бих пажњу суду на поглавље, трећа страна, остаци од цигарета достављено је криминалистичкој техници из Висбадена, 7 остатака од цигарета и то «Марлборо медиум» 4 и «Давидов» 3 остатка. Сви остаци цигарета имају браон крајеве филтера. Молим вас, ми смо овде гледали фотодокументацију, да се ради о 3 бела «Давидова» са белим филтером. Слушали смо сведоке који су нам овде сведочили о том истом, та боја, та марка. Данас саслушани сведок каже ја сам као шеф прегледао наравно фотодокументацију. Значи ова фотодокументација је прошла и њему кроз руке. Све у свему ја сам веома упитан који су то остаци цигарета свих 7 браон филтера достављени на анализу. И шта се то у међувремену дешавало и какве све то импликације има. Стога, мој предлог је да се доставе јер од свакога од њих је скинуто по 3 мм, то се види у каснијем налазу и остао је остатак од сваког филтера. Јер то кажу вештаци. Скинули смо, одвојен је прстен омотача филтера у ширини од 3 мм, од сваког остатка. Значи остао је и остатак. Мој би предлог био да се ти докази доставе већу на главном претресу да би смо сви извршили увид у те доказе. Хвала вам лепо.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља за реч? Бранилац оптуженог Милосављевића адвокат Александар Поповић. Изволите.

Адв. Александар Поповић: Хвала. Данас смо управо чули реченицу од начелника тадашње службе крим. технике ми смо покривали радње које смо спроводили неким накнадним белешкама. Таквим радњама покривања, ја бих назвао прикривања, органи унутрашњих послова су сами изузели из списка све оно што су спровели у циљу проналажења доказа, како на лицу места и то 12. и 13., 17., и 5. и више не знамо ни када, ни ко, ни где, ни како, ни када су писани записници, ко их је састављао, ко их је потписивао, са ким се дописивао, разговарао телефоном. Ако то изузмемо, а мораћемо после овога ја

мислим да их изузмемо, онда ћемо доћи до тога да сви остали докази који су засновани на тим записницима са лица места и записницима криминалистичко техничке службе МУП-а Републике Србије, исто тако ће морати да се изузму из списка обзиром да су утемељени на доказима да су прибављени, направљени, покривени и прикривени записницима који су у потпуности у супротности са Закоником о кривичном поступку.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко јавља за реч са бранилачке стране да стави примедбу на исказ сведока?

Констатујем да се нико више не јавља од бранилаца.

Да ли се неко од оптужених јавља за реч?

Оптужени Улемек, изволите.

Окр. Милорад Улемек: Пре него што изнесем примедбу госпођо председавајућа, ја бих имао једну молбу за вас и за ваше веће. Значи моју личну молбу, а која је везана за овај предмет, а која се односи на то да уколико је икако могуће у неком даљем току поступка, будем на неки начин обавештен о сведоцима који ће се појавити пред овим већем. Пре свега и искључиво мислим на сведоке овог типа који су на било који начин учествовали у састављању да кажем и прикупљању доказа везаних за овај предмет. Ово вам кажем због тога што се против мене воде 4 предмета. Ја једноставно не могу и нисам признајем толико паметан, способан да држим све те предмете у глави. На прошлом суђењу ми смо да тако кажем имали један до пола завршен процес извођења доказа, ради се о оном стану број 10, где сам се ја искрено надао да ћемо данас гледати слике од тог стана и да ћете ви читати тај извештај. Ја сам се спремао у том правцу. Данас имамо ово тако да сматрам да нисам баш могао да се спреим, а волим да се спремам за сваки претрес на који долазим, поготово што нам се дешавају овакве ствари, а мислим да је овај сведок који је данас овде...

Председник већа: Јесмо ли гледали фотографије Опарушића тамо Омладинских бригада?

Окр. Милорад Улемек: Па, гледали смо онако, ко је хтео да гледа, пошто знате да није радила документ камера. А било је речи да ће наставак бити читањем извештаја. Али добро.

Председник већа: Не. Дали сте предлог за допуноу доказног поступка и ја гледам да прво урадимо саслушање тих сведока па онда.

Окр. Милорад Улемек: Ја само кажем уколико је могуће на било какав начин неки мали допис, значи...

Председник већа: Добићете.

Окр. Милорад Улемек: Што се тиче примедбе, а која је везана за уопште целу ову ствар око ових пикаваца ја сада морам да излазим као Влада Миомановић, све је то исто, па ја право да вам кажем имам примедбу на ово како бих данас назвао лудило. Ја сада буквално не знам ко је овде шта причао. Ми смо имали Радована Китића који је рекао да је видео пикавце 13. на 14., да их је пријавио стручњацима из Висбадена, да су они рекли нема везе, оставите. Па, онда имамо истог тог Китића који је дошао са овим малим што је претходно био, па је као тобоже одједном поново нашао те пикавце. Па ништа нико није рекао. Они то сликали, звали другог човека да их слика и још каже овај Миомановић било му непријатно што му није пријавио. А човек каже да је видео пикавце 14. Ајде нема везе. И онда сада на крају имамо ово лудило са овом белешком, где пише једно, наравно Миомановић се ту позива на некакве поштапалице, типа све је то једна белешка, погрешила машина, погрешила секретарица. Ја право да вам кажем, то сам већ рекао на једном суђењу, могу да прихватим да ја сам од себе направим будалу, али да ме други праве будалом и ја још то све да гледам и да климам главом ја стварно не могу. Такође морам да кажем да због тих ствари типа лапсус, грешка, грешка, лапсус, ја ћу да добијем робију, а они како су радили и шта су радили, ја стварно не знам. И зато се надам да ће стварно ово веће утврдити поготово што је овај господин Миомановић био шеф технике која је радила све прегледе техничке комплет у овом предмету. Значи да ја сада не набрајам, ви то знате боље од мене. Постоји све у списима. Дакле, овде се поставља питање да ли је један такав човек уопште могао да ради то што је радио, а данас смо овде видели и његову нервозу и његово мрштење и дување и тако даље. Тако да имам примедбу на овај исказ данас и подржавам предлог адвоката оно што су предложили за издвајање овог сведочења из списка, из овог поступка. Толико само.

Председник већа: Добро. Хвала. Оптужени Звездан Јовановић се јавио за реч.

Опт. Звездан Јовановић: Председавајућа, имам примедбу на исказ и све ово што је радио овај сведок зато што је ово још један покушај у низу да се направи нешто што нема везе са законом. Не може нико да ме убеди да он греша, а да у више ових предмета овде које видимо, има више датирања и тако даље. Не може никако да ми каже да

су Специјални тужилац Јован Пријић и Миле Новаковић погрешили када наводе да су ме два пута изводили из ЦЗ-а горе на Фрушку Гору, а изводили су ме само једном. Значи директно покушај фалсификовања и покушај још један у низу. Само толико. Питали сте председавајућа, ако је њима овај шеф њихов овакав, какви су им техничари. Хвала.

Председник већа: Добро. Да ли се још неко од оптужених јавља за реч?

Констатујем да се нико од оптужених више не јавља за реч.

Молим заменика Специјалног тужиоца да се изјасни у односу на предлог за саслушање истражног судије на околности које је данас изнео бранилац?

Заменик Специјалног тужиоца: Противим се.

Председник већа: А за овај предлог за издвајање из списка?

Заменик Специјалног тужиоца: Да. И то се противим.

Председник већа: Добро. Хвала.

Позовите ову двојицу сведока. Данас нећемо стићи да их саслушамо. Одложићемо, прекинућемо главни претрес и заказати за сутра. Поред данас позваног сведока Милана Јовановића и Јанаћковић Игора, сутра ћемо имати саслушање сведока Драгана Јанковића и веће је донело решење на предлог пуномоћника оштећеног Веруовића се саслуша Симић Саша за којег је речено да је тада био у дворишту Владе Републике Србије. То је за сутра програм рада.

Ја морам да вам се извинем, данас нисмо стигли да вас саслушамо у својству сведока, па ћете бити саслушани сутра. Дођите у 9,30 часова.

Председник већа доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес, а наставак главног претреса је:

20. фебруара 2007. године у 9,30 часова

- што је присутнима саопштено уместо позива.

Записничар

Председник већа-судија
Н. Петровић

ОК 0171